Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 144
Marți 13 sept. 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In acest număr:

Toată atenția calității arăturilor și însămînțărilor de toamnă

Pentru obținerea unor producții sporite în anul viitor, oamenii muncii de pe ogoare trebuie să-și îndrepte acum eforturile spre executarea la timp și în bune condiții agrotehnice atît a arăturilor, cît și a însămînțărilor.

In fruntea luptei pentru executarea acestor lucrări trebuie să stea mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri. Folosind la maximum timpul prielnic și capacitatea de lucru a mașinilor, ei au datoria să intensifice prin toate mijloacele ritmul arăturilor, fără a neglija însă calitatea lor.

Executarea arăturilor și însămînțărilor de toamnă la timp și de bună calitate este o condiție însemnată pentru obținerea de producții mari la hectar. Recoltele bogate de 4.000 kg. de grîu la ha, obținute de G.A.C. „N. Kirov", regiunea Constanța, și de peste 3.000 kg. de orz de toamnă la ha, dobîndite de întovărășiții din comuna Milești, regiunea Bacău, se datoresc în bună măsură și faptului că în aceste unități s-au executat arături și însămînțări de bună calitate.

Ințelegînd importanța deosebită pe care o are pentru obținerea unor recolte bogate buna pregătire a terenului, numeroase S.M.T.-uri și G.A.S.-uri au executat pînă acum un volum sporit de arături de calitate corespunzătoare. La G.A.S. Sălard din regiunea Oradea, de pildă, a fost arată în bune condiții agrotehnice întreaga suprafață de 1.032 ha, destinată însămînțărilor de toamnă. De asemenea, mecanizatorii de la S.M.T.-urile Cobadin, Chirnogeni și Topraisar, regiunea Constanța, Lalosu, Birca și Circea din regiunea Craiova, Aradul Nou, Gottlob, Sînnicolau Mare din regiunea Arad și altele, și-au respectat obligațiile contractuale, executînd pe ogoarele unităților deservite arături de bună calitate pentru însămînțările de toamnă.

Trebuie arătat însă că, din păcate, nu în toate stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat mecanizatorii dau importanța cuvenită executării arăturilor la nivelul agrotehnic corespunzător. Urmărind numai volumul lucrărilor, nu și calitatea lor, tractoriștii de la S. M. T. Greci, regiunea Galați, de exemplu, au efectuat pe unele tarlale ale gospodăriei agricole colective din comuna Cerna arături la adîncime necorespunzătoare și nu le-au grăpat. De aceasta se fac vinovați și agronomii de sector din stațiune, care nu au controlat îndeaproape calitatea lucrărilor. De lipsă de preocupare pentru calitatea lucrărilor au dat dovadă și mecanizatorii de la S.M.T. Cogălniceanu din aceeași regiune, precum și cei de la S.M.T. Podoleni, regiunea Bacău.

Neglijarea calității lucrării nu poate fi îngăduită sub nici un motiv. Arătura efectuată în condiții agrotehnice necorespunzătoare, în loc să asigure obținerea de recolte sporite, este o piedică serioasă în calea ridicării producției la hectar. In toamna acestui an, cînd solul are umezeală suficientă, arăturile pot fi executate în condiții de calitate excepțională, bineînțeles dacă nu se va lăsa să treacă timpul prielnic. Pentru aceasta, însă, se cere ca mecanizatorii să cupleze și să regleze în așa fel plugurile cu care lucrează, încît acestea să taie brazde normale, la adîncimea indicată pentru fiecare tip de sol și cultură în parte și să vegheze ca arătura să iasă fără greșuri sau coame. In cazul efectuării arăturilor în vederea însămînțărilor de toamnă, după plug trebuie să urmeze neapărat grapa, pentru ca pămîntul să fie bine mărunțit și să se formeze astfel un pat germinativ prielnic pentru semințe.

Gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile care dispun de pluguri cu antetrupiță au datoria să le folosească din plin în scopul executării unei arături raționale. Lucrîndu-se cu plugul cu antetrupiță, solul sărac în substanțe nutritive și îmburuienit de la suprafață este aruncat la fundul brazdei, iar pămîntul reavăn și cu o structură mai bună de la fundul brazdei este adus la suprafață. Pentru ca pe terenurile mult îmburuienite să se facă o arătură de bună calitate, este necesar ca plugul cu antetrupiță să fie deservit de un mînuitor care să vegheze la buna desfășurare a lucrării.

Pînă la însămînțare, arătura trebuie menținută curată de buruieni și fără scoarță prin lucrarea cu extirpatorul, cultivatorul sau grapa. Cu o zi înainte de însămînțare sau chiar în ziua semănatului, solul trebuie afînat la adîncimea de îngropare a semințelor.

In multe regiuni ale țării, țăranii muncitori obișnuiesc să însămînțeze păioasele de toamnă după porumb. Deoarece în acest an, datorită timpului rece și ploilor dese, porumbul se va recolta mai tîrziu și nu va mai fi timp destul pentru ca de la executarea arăturii și pînă la însămînțare pămîntul să se așeze, arătura trebuie să fie făcută imediat după recoltare, după care să se tăvălugească și să se grăpeze în aceeași zi.

Pentru obținerea unor recolte sporite, o importanță deosebită are, pe lîngă buna pregătire a terenului, efectuarea însămînțărilor la un înalt nivel calitativ. Respectarea cantității de sămînță la hectar, reglarea debitului semănătorii, îngroparea seminței la adîncimea potrivită, semănatul în rînduri perfect drepte, fără greșuri etc. sînt reguli agrotehnice care trebuie respectate cu strictețe.

Pentru ca semănătorile și celelalte mașini să lucreze în bune condiții și însămînțările să se facă potrivit agrominimului, conducerile S.M.T.-urilor au datoria să se ocupe de instruirea temeinică a mînuitorilor de agregate, ca aceștia să devină ajutoare pricepute ale tractoriștilor.

Știința și practica agricolă au dovedit că aplicarea metodelor înaintate la semănat, ca de pildă, semănatul cu mașina în rînduri încrucișate, în rînduri dese, etc., poate mări recolta cu 20—30 la sută.

Pentru ca aceste metode înaintate să dea într-adevăr roadele așteptate, se cere ca aplicarea lor să fie temeinic organizată. Trebuie înlăturate greșelile care s-au săvîrșit anul trecut de unele S.M.T.-uri, ca, de pildă S.M.T. Cogealac, regiunea Constanța și Inotești, regiunea Ploești, unde pe unele parcele însămînțarea în ambele direcții s-a făcut la intervale mari de timp ori s-a însămînțat numai într-o singură direcție, dîndu-se la hectar doar jumătate din cantitatea de sămînță necesară, greșeli care au dus la răsărirea neuniformă a lanurilor și la asigurarea unui număr prea mic de plante în lan.

In executarea însămînțărilor de toamnă la un înalt nivel calitativ un rol de mare importanță îl au inginerii și tehnicienii agronomi. Ei au datoria să îndrume și să controleze îndeaproape mersul lucrărilor agricole, să vegheze ca regulile agrotehnice să fie aplicate întocmai.

Munca cu mașinile este un mijloc însemnat de executare la vreme și în bune condiții a arăturilor și însămînțărilor, pentru sporirea recoltelor. Datorită înzestrării S.M.T.-urilor cu utilaj din ce în ce mai variat și numeros, acestea au posibilitatea să efectueze an de an un volum tot mai mare de lucrări și pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale, ajutîndu-i astfel să obțină recolte mari.

De calitatea lucrărilor din campania agricolă de toamnă depinde în mare măsură obținerea de recolte mari în anul viitor. Executînd la timp și în condițiile cerute de agrotehnică aceste lucrări, mecanizatorii din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri vor putea contribui din plin la sporirea producției agricole, spre binele tuturor celor ce muncesc la orașe și la sate.

Pe ogoarele gospodăriei de stat Periș, regiunea București, arăturile pentru însămînțările de toamnă se desfășoară cu intensitate.

Printre cei care luptă pentru obținerea de recolte bogate în anul viitor se află și tractoristul Iancu Dumitru, fruntaș în întrecerea socialistă. Printr-o bună îngrijire a tractorului și organizare a muncii, el reușește să realizeze zilnic depășiri de normă de peste 40 la sută

Foto: N. SCARLET

Momentul optim pentru semănat să ne găsească pe deplin pregătiți!

Selecționează semințele de grîu

Și țăranii muncitori din comuna Băilești, regiunea Craiova, s-au convins din proprie experiență că numai însămînțînd ogoarele cu sămînță de soi aleasă și tratată pot obține recolte tot mai bogate la hectar. In această comună, selectarea grîului și a orzului de toamnă se face în mod organizat.

In fotografie: țăranul muncitor Ciocolanu Ilie, fruntaș al recoltelor bogate, încărcînd saci cu grîu selectat. *Foto: D. CONSTANTINESCU*

Au terminat semănatul orzului

Pe poarta secției Ciuperceni a gospodăriei agricole de stat Blejești, raionul Vida, ieși un tractor.

Șeful secției, tov. Bogdan Vasile, care a stat pe îndelete de vorbă cu tractoristul, îi mai strigă o dată din urmă:

— Tudorică, ai grijă, băiatule. Insămînțăm în rînduri dese. Mai verifică încă o dată tuburile semănătorilor. Și, vezi cum așezi semănătorile, una în spatele alteia...

— Nici o grijă! răspunse tractoristul. Dar dumneata nu vii?

— Intr-un ceas sînt și eu acolo. Mai am niște treburi urgente aici. Voi însă începeți.

Ajuns la tarlaua de 75 ha, cu terenul bine pregătit dinainte, tractoristul Fieraru Teodor, ajutat de cei doi mînuitori de semănători, a umplut cu orz cutiile mașinilor. Sămînța, numai bob și bob, tratată cu o zi mai înainte cu formalină, lucea galbenă ca aurul.

Acum, a sosit din urmă cu o brișcă și mecanicul șef al gospodăriei, Fieraru Alexandru.

— Cițiva saci să-i duceți acolo, le spune căruțașilor, arătîndu-le un loc în mijlocul tarlalei. Că alimentarea mașinilor cu sămînță o s-o facem din mers. Să vedem, scurtăm din timp așa?

Tractoristul Fieraru Teodor a intrat pe ogor. Mînuitorii mașinilor au apăsat pe manete, declanșînd automatele și sămînța de orz a prins să se cearnă în arătură.

Tractorul nu s-a oprit o clipă, pînă dincolo de prînz. Alimentarea s-a făcut din mers, așa cum fusese plănuit.

Seara, cînd s-a măsurat suprafața însămînțată, a fost veselie mare. In loc de 11 hectare, cît era norma, fuseseră însămînțate 18 hectare.

Muncind cu hărnicie, folosind din plin fiece oră, muncitorii de la secția Ciuperceni a gospodăriei de stat Blejești au terminat de însămînțat orzul primii pe regiune. Luni, 12 septembrie, ei au început să însămînțeze și grîul de toamnă.

O dată cu însămînțările, la această unitate continuă și executarea arăturilor adînci de toamnă, pînă acum fiind arate aproape 600 ha.

I. ALEXANDRU

Contribuția cooperativelor

Cooperativele sătești din regiunea Hunedoara au luat măsuri pentru sprijinirea țăranilor muncitori în campania însămînțărilor de toamnă. Astfel, la cele 86 de centre de închiriat mașini și unelte agricole de pe lîngă cooperativele sătești, mașinile și uneltele au fost reparate și puse în stare de funcționare. Centrele de închiriat mașini și unelte agricole din regiunea Hunedoara dispun acum de 52 de trioare, 162 de porzolatoare, 128 de semănători de cereale și numeroase alte mașini și unelte agricole care sînt puse la dispoziția țăranilor muncitori, pentru a fi folosite în campania de toamnă.

In scopul unei mai bune aprovizionări a țăranilor muncitori pe timpul campaniei de toamnă, cooperativele sătești din regiune au primit în aceste zile 216 pluguri, 246 de grape și peste 100 de tone de cărbune de forjă.

Vom executa însămînțările de toamnă în condiții mai bune decît în alți ani

Intr-o convorbire cu corespondentul ziarului nostru, tov. Sava Mihai, directorul Direcției agricole regionale Bîrlad, a arătat cum s-a organizat pregătirea campaniei de toamnă în această regiune

Publicăm mai jos răspunsurile date de tov. Sava Mihai la întrebările puse:

INTREBARE: Dat fiind condițiile deosebite din anul acesta, cum se face în regiunea Bîrlad pregătirea terenurilor ce urmează a fi însămînțate cu culturi de toamnă?

RASPUNS: In mod obișnuit, țăranii muncitori din regiunea Bîrlad seamănă grîul după porumb. In anul acesta, însă, deoarece, din cauza timpului răcoros din primăvară, porumbul a fost semănat mai tîrziu, și recoltarea lui va întîrzia. Epoca optimă de însămînțare a grîului fiind în regiunea noastră de la 20 septembrie la 15 octombrie, a trebuit să luăm măsuri pentru însămînțarea lui pe alte terenuri decît pe cele cultivate în prezent cu porumb.

In acest scop, inginerii și tehnicienii agronomi instruiți temeinic la regiune îndrumă țărănimea muncitoare din regiunea noastră ca anul acesta să semene grîul în primul rînd în terenuri care au fost ocupate cu leguminoase, ca mazăre, borceag, fasole, linte și apoi în cele de pe care s-au recoltat păioase, cum sînt orzul, ovăzul sau grîul de primăvară, cu condiția ca aceste terenuri să nu fie îmburuienite. Numai în cazul cînd aceste terenuri nu sînt suficiente pentru acoperirea planului de însămînțări de toamnă, se va semăna grîu și orz de toamnă și după porumb.

Bine înțeles, se vor alege acele terenuri pe care porumbul se va coace mai devreme, iar plantele se vor recolta cu știuleți cu tot și se vor căra imediat de pe lan, astfel ca arătura să se facă în aceeași zi.

Ca rezultat al acestei munci, țăranii muncitori din regiunea noastră au executat numai pînă la 5 septembrie arături pentru însămînțarea grîului de toamnă pe o suprafață de peste 10.000 ha. Este încă puțin, dar, în comparație cu alți ani, aceasta reprezintă cea mai mare suprafață pregătită pînă la această dată, pentru însămînțarea grîului de toamnă.

INTREBARE: Ce măsuri a luat direcția agricolă regională pentru a asigura și pregăti stocul de sămînță necesar în campania de toamnă?

RASPUNS: Această acțiune a început o dată cu pregătirea treierișului. Pe arii au fost instalate trioare și vînturători, iar tehnicienii agronomi și delegații trimiși de sfaturile populare raionale au îndrumat pe țăranii muncitori să curețe sămînța de corpuri străine și să o depoziteze cu grijă. Deosebit de aceasta, s-au luat măsuri ca la bazele de recepție grîul de bună calitate să se depoziteze separat, pentru a se crea un fond de semințe de schimb. Schimbul se face pe baza planului întocmit de Direcția agricolă regională, care a repartizat cantitatea de sămînță în raport cu necesitățile fiecărui raion în parte.

Pentru acei producători care nu au reușit să-și condiționeze grîul de sămînță pe arie, s-au organizat în regiune peste 600 de centre de curățirea și tratarea seminței. Totodată, cooperativele din comune au fost aprovizionate cu prafuri antimălurice pentru tratarea grîului.

In felul acesta, pînă acum, o bună parte din producătorii agricoli și-au putut pregăti sămînța.

INTREBARE: In încheiere, v-am ruga să ne vorbiți și despre felul în care s-a făcut pregătirea utilajului agricol în regiune.

RASPUNS: Pînă la 1 septembrie, în S.M.T.-urile din regiune au fost reparate și puse în stare de funcționare 80 la sută din semănători, iar tractoarele întoarse de la treieriș au fost revizuite și reparate în proporție de peste 75 la sută. Toate S.M.T.-urile din regiune s-au aprovizionat cu carburanți și lubrifianți, iar sarcinile de plan au fost defalcate din vreme pe brigăzi. In munca de pregătire a campaniei agricole de toamnă s-au evidențiat stațiunile de mașini și tractoare Bogdănești și Tecuci, care și-au reparat aproape în întregime inventarul, iar acum lucrează din plin la arături.

In ceea ce privește repararea mașinilor și uneltelor agricole din sectorul particular, în regiune s-au organizat peste 400 de centre de reparat, care și-au început activitatea. Fruntașe sînt centrele de reparat unelte agricole din comuna Buda, raionul Zeletin, și comuna Făurei, raionul Focșani, precum și cooperativa „Oțelul" din comuna Urechești.

Totodată, s-au luat măsuri pentru buna funcționare a centrelor de închiriat mașini și unelte agricole de pe lîngă cooperativele din comune, fiecare centru avînd un responsabil care dirijează și urmărește zilnic pe bază de plan mașinile și uneltele închiriate.

Ținînd seama de felul în care se desfășoară pregătirea campaniei de toamnă, avem toate motivele să credem că în regiunea Bîrlad, însămînțările de toamnă se vor termina anul acesta mai devreme ca în alți ani și în condiții agrotehnice mai bune.

112.000 ha arate în regiunea Constanța

Pînă acum, în regiunea Constanța s-au făcut arături de toamnă pe o suprafață de peste 112.000 ha. In raionul Fetești, au fost executate arături de toamnă pe o suprafață de 25.540 ha, iar în raionul Hîrșova, pe o suprafață de peste 16.300 ha.

Mulți cultivatori din regiune au început însămînțarea rapiței de toamnă și a secarei furajere. Fruntași la însămînțarea rapiței de toamnă sînt muncitorii din gospodăria agricolă de stat „Costache Burca" din Amzacea, care în numai cîteva zile au însămînțat 100 ha.

Pînă acum, în această regiune a fost însămînțată cu rapiță de toamnă o suprafață de aproape 2.000 ha.

Izvorul bunăstării

Niciodată n-au primit mărtăcanii atîția oaspeți ca în duminica aceea cînd membrii gospodăriei colective „Vasile Roaită" din cătunul lor au sărbătorit împărțirea avansurilor de 40 la sută.

Veniseră țărani muncitori cu gospodării individuale din Baldovinești, întovărășiți din Cazasu, colectiviști din Naziru și alte sate și comune din jur, să afle cum au muncit și cîte bucate vor primi harnicii colectiviști din Mărtăcești, despre care se dusese vestea că au dobîndit cele mai mari recolte de grîu din cuprinsul raionului Brăila. Cei din Naziru veniseră și cu echipa artistică a comunei lor.

Mare a fost bucuria gazdelor și a oaspeților, mai cu seamă a copiilor, cînd, în fața căminului cultural, unde se adunase mulțime de oameni, s-a oprit o mașină din care au coborît, aducînd cu ei decoruri și tot ce le trebuia pentru prezentarea unui spectacol, artiști ai Teatrului de păpuși din Brăila. Multă vreme vor ține minte mărtăcanii frumosul spectacol oferit de Teatrul de păpuși din Brăila și de echipa artistică a căminului cultural din Naziru înainte de a începe împărțirea avansului de 40 la sută.

După terminarea programului artistic, Dumitrache Neacșu, președintele gospodăriei, a vorbit celor de față despre realizările colectivei...

Gospodăria colectivă din Mărtăcești este o gospodărie mică, pe măsura acestui sat care numără abia 60 de familii. Și-i încă tînără. Nici 3 ani n-au trecut de la întemeierea ei. Muncind laolaltă și cu sîrguință, colectiviștii au izbutit să smulgă pămîntului roade tot mai bogate, să-și întărească și să-și dezvolte an de an avuția obștească — izvorul propriei lor bunăstări. Cu ajutorul creditelor acordate de stat și al veniturilor realizate în gospodărie, colectiviștii au ridicat la marginea satului un grajd încăpător pentru vite de muncă și o magazie de cereale avînd o capacitate de peste 20 de vagoane. „Construcții mari și sănătoase", spuneau oaspeții, privind cu admirație aceste acareturi răsărite ca din pămînt pe un loc unde numai cu un an în urmă mai dăinuiau încă ciulinii și dracila. In toamnă, colectiviștii se vor putea mîndri cu încă două construcții, pe care le ridică din resurse locale: un saivan pentru cele aproape 200 de oi și un adăpost pentru porci.

— Acesta-i doar începutul, a spus președintele. Avem însă planuri mari. Peste cîțiva ani, vor fi de trei ori mai multe construcții pe locul acesta.

Oaspeții n-au pus la îndoială spusele președintelui. Din darea de seamă ținută de acesta, aflaseră că membrii gospodăriei colective din Mărtăcești au izbutit să termine primii pe raion lucrările de recoltare și treieriș și că producțiile dobîndite de ei la cerealele păioase sînt cu 500—1000 kg la ha mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale din partea locului.

Costică Constantin, țăran muncitor cu gospodărie individuală din Baldovinești, își notase într-un caiet toate cifrele: 2.222 kg. de grîu, 1.500 kg. de ovăz, 1.400 kg. de mazăre, 1.000 kg. de fasole, 1.400 kg de orz de primăvară. Astea erau producțiile medii obținute la ha de colectiviștii ai căror oaspete era. Parcă nu-i venea să creadă. Il întrebă și pe brigadierul Radu Balcan:

— Măi, dar ce fel de pămînt aveți voi? L-ați fermecat?

Brigadierul îi răspunse:

— Pămîntul e la fel cu al celor din Baldovinești. Dar una-i să muncești în gospodărie colectivă, pe tarlale mari, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor și după învățătura agrotehnicii și alta-i să lucrezi de unul singur, pe fîșiuțe de pămînt răzlețite.

— Am să le arăt celor de la noi negru pe alb ce recolte ați obținut aici. Știi, sîntem mai mulți care ne tot gîndim să înființăm și la noi în Baldovinești o gospodărie colectivă. Voi însemna în caiet și cîte bucate primesc colectiviștii pentru zilele-muncă efectuate. Cît grîu vă vine ca avans de 40 la sută pentru o zi-muncă?

— 5,535 kg.! Plus 1 kg. de orz, 300 gr. de mazăre, vreo 200 gr. de fasole și altele, fu răspunsul brigadierului.

In timpul acesta, în fața magaziei celei noi, cu ușile larg deschise, se înșiruiseră mai multe căruțe împodobite cu steaguri. In sunet de fanfară, colectivistul Ion Neacșu și membrii familiei sale începură să umple și să cîntărească sacii. 3.239 kg. au cîntărit bucatele pe care le-a dus acasă în ziua aceea Ion Neacșu pentru cele 462 de zile-muncă efectuate. Sacii plini cu grîu, orz, ovăz, fasole și mazăre abia au încăput în 4 căruțe.

Și mai multe bucate a primit colectivistul Radu Neacșu, care, împreună cu nevasta și un copil, a făcut 465 de zile-muncă. In căruța vîrfuită cu saci, alături de Radu Neacșu s-a urcat și Costică Constantin din Baldovinești, care nu mai pridídea cu întrebările.

— Am intrat în colectivă cu 2,50 ha. prinse a-i povesti Radu Neacșu. Chiar de la început. Nu m-am codit de loc. Nici eu, nici nevasta. Ne-am gîndit că în colectivă ne vom face o viață mai îndestulată. Și chiar așa a și fost. De cînd muncim în gospodăria colectivă, ne-am ales în fiecare an cu de trei ori mai multe bucate decît scoteam înainte de pe cele două hectare și jumătate. In anii aceștia, am izbutit să-mi ridic casă nouă. E pe terminate. Mai am să-i fac tîmplăria. Ai s-o vezi. Parte din bucatele pe care le-am luat acuma le voi valorifica prin cooperativă, ca să-mi iau lemnăria de care mai am nevoie. Ce să mai spun? Sîntem îmbrăcați ca lumea, în ogradă avem vacă, oi, porci, păsări, adică, nu ducem lipsă de nimic.

In ziua aceea oaspeții au aflat încă multe alte lucruri despre viața tot mai îndestulată pe care și-o făuresc colectiviștii din Mărtăcești. Bunăoară, au aflat că Ion Pielelungă, care a primit ca avans 2.435 kg. de cereale, și-a dărîmat din temelie casa veche moștenită de la bătrîni și a început să-și construiască alta nouă din veniturile realizate de pe urma muncii în gospodăria colectivă. Un alt colectivist, Gligor Mușat, și-a ridicat mîndrețe de grajd acoperit cu țiglă. Inainte de a intra în colectivă, nici prin gînd nu-i trecuse că o să-și construiască vreodată un astfel de grajd.

Oaspeții l-au cunoscut și pe colectivistul Șerban Mușat, în vîrstă de peste 70 de ani, care, împreună cu baba Marița, a făcut aproape 200 de zile-muncă. Cînd președintele gospodăriei a propus să nu mai vină la lucru, să fie ajutat din fondul de 2 la sută al colectivei, bătrînul nici n-a vrut să audă. Ba chiar s-a supărat.

— N-am venit în colectivă ca să trăiesc pe spinarea altora. Am venit să muncesc în rînd cu toți și, cît oi mai putea, nu mă las cu una cu două, a spus el atunci.

Seara, tîrziu, gazdele au desfundat cîteva butoaie cu bere și au ciocnit împreună cu oaspeții. Celor din Baldovinești, care au spus că se pregătesc și ei să pornească pe drumul cel nou, li s-a urat să-și întemeieze cît mai degrabă colectiva pentru ca la anul să se întîlnească cu toții la ei, să vadă ce roade vor fi dobîndit.

N. IANCU

Aplicînd bogata experiență a oamenilor sovietici în domeniul însilozării porumbului

Invățăminte prețioase

După prezentarea referatelor și demonstrațiile practice de la gospodăria colectivă din Livedea, regiunea București, delegația oamenilor de știință sovietici s-a deplasat în regiunile Timișoara și Cluj. La demonstrații, au asistat membri ai gospodăriilor agricole colective, muncitori din gospodăriile agricole de stat, mecanizatori din stațiuni de mașini și tractoare, activiști de partid și ai sfaturilor populare, ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, medici veterinari din regiunile Timișoara, Craiova, Arad, Oradea, Cluj, Baia Mare, Hunedoara, Regiunea Autonomă Maghiară și regiunea Stalin. Pretutindeni oaspeții au fost primiți cu dragoste și bucurie.

Referatele prezentate, cît și demonstrațiile practice ce au avut loc pe terenurile și la silozurile gospodăriilor agricole de stat Sinandrei, regiunea Timișoara, și Gherla, regiunea Cluj, au fost un prilej deosebit pentru cei prezenți de a cunoaște cele mai înaintate metode ce se folosesc cu succes în Uniunea Sovietică la însilozarea nutrețurilor. Ei au văzut cum funcționează combinele S.K.2,6 și tocătoarele S.K.G. 6, mașini sovietice de mare randament care înlocuiesc munca unui mare număr de oameni.

Participanții la demonstrații au ascultat cu multă atenție referatele pline de învățăminte ale oaspeților sovietici, după care au pus numeroase întrebări.

„Președintele gospodăriei colective din Lugoj — tov. Ungureanu Andrei — vrea să știe cum reușesc colhoznicii să hrănească la timp și din destul numărul mare de animale ce aparțin colhozului. Se referă, desigur, la colhozul al cărui președinte — Eroul Muncii Socialiste tov. Dubkovețki — se află la masa prezidiului. Acesta răspunde că hrănirea rațională și la timp a animalelor colhozului nu este o problemă greu de rezolvat, întrucît munca la ferma de animale este mecanizată. In colhozul al cărui președinte este, funcționează 65 de motoare electrice, care ușurează munca oamenilor și o fac mai productivă, mai frumoasă. Din cuvintele lui F. I. Dubkovețki, președintele colectivei din Lugoj și toți cei prezenți au înțeles o dată mai mult forța muncii în comun și roadele ei minunate, posibilitățile uriașe pe care le au țăranii muncitori uniți în gospodării colective de a spori producția și productivitatea muncii.

Răspunzînd întrebărilor mai multor participanți, S. S. Praksin a dat îndrumări prețioase privind cele mai bune metode de însilozare a lucernei și trifoiului în cazul cînd acestea, din diferite motive, nu pot fi conservate în stare uscată. „In practica colhozurilor și sovhozurilor sovietice — a spus el — s-a dovedit că, pentru a menține valoarea nutritivă a acestor plante, este bine să fie însilozate la un loc cu nutrețuri bogate în zahăr. Tulpinile și frunzele de porumb sînt cele mai indicate pentru aceasta, deoarece conțin un mare procent de zahăr".

Recomandările specialiștilor sovietici au lămurit participanților multe din nedumeririle pe care le aveau în legătură cu însilozarea furajelor, făcîndu-i să privească într-o lumină nouă marile posibilități existente și la noi de a asigura șeptelului cantități îndestulătoare de furaje cu mare valoare nutritivă pe tot timpul anului.

„Anul acesta — a declarat Damian Mihail, președintele gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Daia Romînă, raionul Sebeș — am semănat numai 6 ha cu porumb pentru siloz. Ascultînd lămuririle specialiștilor sovietici, mi-a devenit limpede că trebuie să practicăm cu mai mult curaj metoda însilozării, căci aceasta este o cale sigură pentru obținerea unei producții mari la animalele gospodăriei".

„Mult am avut de învățat ascultîndu-i pe oamenii de știință sovietici", „nu se poate ca după asemenea sfaturi să nu pornești grabnic la treabă", astfel îi auzeai vorbind pe mulți dintre sutele de colectiviști, întovărășiți, ingineri și tehnicieni care au participat la demonstrație.

Și cînd, exprimînd parcă gîndurile participanților, tov. dr. Virgil Gligor, locțiitor al Ministrului Agriculturii și Silviculturii, a mulțumit oaspeților pentru prețioasele învățăminte date, sala, ca un singur om, a aplaudat minute în șir pentru prietenia veșnică dintre poporul romîn și marele popor sovietic.

T. OPREA

Aspecte de la una din demonstrații

Să asigurăm animalelor cantități îndestulătoare

Porumbul — cea mai valoroasă plantă furajeră

S. S. PRAKSIN
candidat în științe agricole*)

Se știe că în trecut porumbul era cultivat în toate țările pentru boabe și nimănui nu-i trecea prin cap că ar putea fi cultivat pentru alte scopuri. Aria răspîndirii porumbului era limitată de condițiile naturale care asigurau coacerea normală a porumbului pentru boabe. Aceste considerații asupra porumbului limitau posibilitatea cultivării lui în regiuni unde condițiile climatice nu asigurau obținerea boabelor mature.

Știința agronomică sovietică, în colaborare cu colhozurile și sovhozurile fruntașe, a stabilit posibilitatea extinderii acestei culturi în toate regiunile Uniunii Sovietice. Extinderea porumbului în regiuni în care această plantă nu se cultiva a devenit posibilă după ce biologii au stabilit utilitatea și posibilitatea înlocuirii nutrețurilor concentrate uscate cu nutrețuri conservate din știuleții de porumb, recoltați în faza de coacere în lapte-ceară.

Recoltați în această fază de coacere,

S. S. PRAKSIN

știuleții de porumb păstrează după însilozare toate substanțele nutritive acumulate în timpul perioadei de vegetație, iar din punct de vedere al conținutului în unități nutritive, sînt egali cu știuleții maturi. Tulpinile și frunzele de porumb, recoltate separat de știuleți în aceeași fază, sînt în ce privește calitatea un material superior pentru însilozare față de floarea-soarelui, varză furajeră și alte plante pentru silozuri.

Așa de exemplu, 100 kg. porumb de siloz conțin 15 unități nutritive în timp ce 100 kg. varză furajeră conțin numai 12 unități nutritive. Din punct de vedere al conținutului în unități nutritive, tulpinile și frunzele de porumb recoltate în faza de coacere în lapte-ceară nu sînt mai prejos decît borceagul de ovăz și măzăriche. Această proprietate valoroasă a porumbului deschide cele mai largi perspective pentru extinderea lui în toate colțurile lumii.

Insilozarea știuleților de porumb în faza de lapte-ceară s-a făcut în țara noastră pentru prima oară în colhozul Stalin și sovhozul Gorki II de lîngă Moscova.

La colhozul Stalin s-a făcut următoarea experiență: porcii în vîrstă de 5½ luni au fost împărțiți în două grupe. Rația de bază a celor două grupe a fost formată din: 1 kg. de nutreț combinat și 0,5 kg. tărîțe.

Pe lîngă aceasta, grupa experimentală a primit pe tot timpul experienței, în medie, cîte 5 kg. de știuleți însilozați, iar grupa martor cîte 5 kg. cartofi fierți. Eficacitatea acestor rații s-a apreciat după sporul zilnic în greutate și după folosirea hranei (sporul de greutate raportat la consum). Sporul zilnic în greutate la grupa experimentală a fost de 645 gr., iar la grupa martor de 625 gr.

Dacă am lua în considerare compoziția chimică a știuleților însilozați și a cartofilor fierți, atunci ne-am putea aștepta ca la grupa experimentală sporul în greutate să fie mai mic decît la grupa martor. De fapt, sporul în greutate a fost aproape egal. Aceasta se explică prin faptul că introducerea știuleților însilozați în rația tineretului a îmbunătățit folosirea substanțelor hrănitoare de către animale, ceea ce, la rîndul său, a dus la o mai bună folosire a nutrețurilor.

Grăsunii din grupa experimentală au consumat în medie pentru un kilogram spor 3,75 unități nutritive, iar grăsunii din grupa martor cîte 4,37 unități nutritive. Astfel, prin folosirea știuleților însilozați pentru un kilogram spor de greutate s-au consumat cu 14.2 la sută mai puține unități nutritive.

La aprecierea nutrețului o mare importanță are gradul de consum. Acest lucru este și mai important pentru aprecierea știuleților însilozați. Datele acestei experiențe au dovedit că porcii au consumat știuleții de porumb însilozați cu aceeași poftă ca și nutrețurile concentrate obișnuite.

In sovhozul Gorki II s-a făcut alimentația experimentală a vacilor de către Natalia Mihailovna Komarova, Erou al Muncii Socialiste. Aci s-a pus problema stabilirii [illegible]tății și a folosirii proteinei, calciului și a [illegible] rația în a cărei componență s-au introdus știuleții însilozați (pentru prima grupă de vaci) și porumb însilozat cu strujeni (pentru grupa a doua). La prima grupă coeficientul de digestibilitate a fost următorul: proteina — 61,7%, grăsime — 87%, substanțe extractive neazotate — 86%, celuloză 62,8%. La grupa a doua, [illegible] 65,3%, grăsime — [illegible], substanțe extractive neazotate — 76,7% și celuloză — 63,8%. Aceste date dovedesc că substanțele extractive neazotate, care se găseau în rația cu știuleți însilozați, sînt folosite mult mai bine deoarece în știuleți există o mare cantitate de amidon și zahăr care sînt digerate aproape în întregime.

Știuleții de porumb însilozați separat s-au dovedit a fi mai valoroși. La începutul experienței, producția zilnică la vacile din grupa I-a a fost de 20 l., iar la cele din grupa a II-a de 19 l. Apoi, în decursul experienței, producția zilnică de lapte la vacile din grupa I-a a fost de 20,2 l., iar la cele din grupa martoră 18,5 l.

Procentul de grăsime din laptele vacilor din grupa I-a, înainte de experiență, a fost de 3,5 la sută, iar după introducerea în rații a știuleților însilozați s-a mărit la 3,7 la sută.

Tov. S. S. Praksin a arătat apoi care este valoarea nutritivă a porumbului însilozat în diferite faze de vegetație:

Substanța uscată conține (în %)						
Fazele de vegetație	Proteină	Substanțe extractive neazotate și grăsime	Celuloză	Cenușă	Unități nutritive la 100 kg. substanță uscată	%
Porumbul în faza de coacere în lapte	10,02	59,59	23,84	6,55	98,45	100
Numai tulpini și frunze	10,15	54,57	26,94	8,34	93,91	95,4
Faza de lapte-ceară (porumb toată planta)	7,90	62,02	23,9	6,18	101,53	100
Numai tulpini și frunze	8,24	55,03	27,16	9,57	93,65	92,2

Cele mai mari diferențe în compoziția chimică a porumbului fără știuleți față de porumbul cu știuleți sînt la substanțele extractive neazotate și grăsimi.

Conținutul celorlalte substanțe hrănitoare se schimbă mai puțin. După cum se vede, în cazul fazei de coacere în lapte, valoarea nutritivă a masei verzi fără știuleți scade numai cu 4,6% față de porumbul cu știuleți, iar în faza de coacere în lapte-ceară diferența este de 7.8%. Asemenea scădere neînsemnată a valorii nutritive a masei verzi însilozate fără știuleți, în special în cazul recoltării în faza de coacere în lapte, se explică prin faptul că știuleții constituie în această fază în medie 20—30% din total.

Astfel, însilozînd porumb fără știuleți, gospodăria respectivă va avea pentru vaci un furaj cu valoare nutritivă superioară, iar știuleții însilozați se vor folosi pentru îngrășarea porcilor și păsărilor ca nutreț concentrat.

De aceea, plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. a hotărît ca suprafața semănată cu porumb să ajungă în anii următori pînă la 28 milioane ha., în loc de 3.500.000 ha. cît a fost în anul 1953.

Punînd în aplicare această hotărîre, colhozurile și sovhozurile din U.R.S.S. au semănat încă din 1955, în loc de 3,5 milioane ha., 17,9 milioane ha., adică într-un an, au mărit suprafața de 5 ori față de 1953.

Tov. S. S. Praksin a dat apoi cîteva sfaturi prețioase privind cultura porumbului. Printre altele, vorbitorul a arătat ce mare importanță are cunoașterea și respectarea termenelor de recoltare a porumbului pentru siloz.

Recoltarea porumbului se începe în așa fel încît cea mai mare parte a culturii să fie culeasă în faza de coacere în lapte-ceară, adică atunci cînd din boabele strivite curge un lichid mai consistent decît laptele, dar care nu s-a întărit încă la consistența cerii, ci se prezintă sub formă de aluat. Recoltarea porumbului la timp prezintă o importanță imensă pentru obținerea unui furaj valoros. La determinarea epocii de recoltare separată a porumbului, trebuie să se țină seama de faptul că porumbul acumulează substanțe organice pînă cînd boabele ajung în faza de coacere în ceară. Conform datelor Institutului unional de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom, porumbul recoltat în perioada formării paniculelor conține 2,9 la sută zahăr și 8 la sută substanță uscată, iar porumbul recoltat în faza de coacere în lapte-ceară conține 8,4 la sută zahăr și 23 la sută substanță uscată. După observațiile academicianului Iakușkin, soiul „Partizanca", recoltat în regiunea Moscovei în septembrie, a dat cu 98 chintale mai multă masă verde cu știuleți decît „Partizanca", recoltat la 20 august. Totuși nu se poate întîrzia cu recoltarea știuleților pentru siloz, deoarece aceștia cînd sînt în faza de coacere în ceară devin mai puțin potriviți pentru însilozare.

Mai departe, tov. S. S. Praksin s-a referit la metodele de recoltare separată a porumbului pentru siloz. Recoltarea separată a porumbului se face cu combinele speciale de porumb, cu combinele de cereale modificate, precum și cu mîna. In cazul cînd recoltarea se face cu combina, știuleții sînt separați de tulpini și duși, cu ajutorul transportorului, în buncher, iar tulpinile și frunzele, tocate foarte mărunt, sînt descărcate cu ajutorul elevatorului în autocamioane sau căruțe, care merg alături de combină. Știuleții de porumb se descarcă și ei din buncherul combinei în autocamioane și se trimit spre locul de însilozare, unde se toacă și se depozitează în silozuri.

Cum se face recoltarea manuală a porumbului pentru însilozarea separată?

Intîi se recoltează știuleții și apoi tulpinile. Inainte de recoltarea știuleților din lan se taie cîteva rînduri de porumb la fiecare 50—100 metri pentru a crea un drum liber căruțelor sau autocamioanelor. Pentru căruță se taie 4 rînduri de porumb, iar pentru un autocamion 6 rînduri.

Inainte de tăiatul plantelor din aceste rînduri, știuleții se separă de tulpini. După pregătirea terenului se procedează la recoltarea știuleților. La soiurile de porumb, care au știuleții cu peduncul scurt (partea care leagă știuletele de tulpină) știuleții se rup cu mîna, iar la știuleții cu peduncul lung, aceștia se taie cu cuțitul. Știuleții tăiați se încarcă în coșuri și în aceeași zi se cară la gropi și se însilozează.

In colhozul „Gigant" din raionul Petropavlovsk, regiunea Dnepropetrovsk, recoltarea separată a porumbului se face în felul următor: pentru recoltarea manuală la fiecare nouăsprezece hectare lucrează zilnic cîte 35 colhoznici și colhoznice. Mergînd de-a curmezișul rîndurilor, oamenii rup știuleții, îi pun în coșuri sau căldări și-i cară în spațiile pregătite între rînduri. Pentru a căra toți știuleții strînși într-o zi, colhozul a repartizat 5 care și 5 căruțe, la care au lucrat 20 de persoane, inclusiv căruțașii. Pentru tocarea știuleților, acest colhoz a adaptat mașinile de tocat nutrețuri pe care le avea.

La tocarea știuleților au lucrat 12 oameni care și-au împărțit munca astfel: pentru aducerea știuleților la transportoare, 2 oameni; la aranjarea știuleților pe transportoare, un om; aducerea știuleților cu coșurile la siloz, 4 oameni; așezarea și bătătorirea masei de siloz; 5 oameni, printre care un tractorist.

Pentru ca să nu se înțărcească și să nu-și piardă substanțele nutritive tulpinile de porumb trebuie culese imediat după recoltarea știuleților. In acest scop, cît și pentru tocarea simultană a tulpinilor și știuleților pentru recoltare, se folosește combina specială SK-2.6.

In cazul cînd numărul combinelor este insuficient pentru recoltarea tulpinilor de porumb, se folosesc cositoarele și secerătoarele, iar masa de siloz se toacă cu ajutorul tocătoarelor.

Dacă porumbul se recoltează cu aceste mașini, trebuie să se aibă grijă ca tulpinile să nu se murdărească, deoarece prin aceasta scade calitatea nutrețului. Pentru succesul funcționării combinelor și a altor mașini la recoltarea tulpinilor de porumb este necesar să se organizeze aducerea neîntreruptă de la cîmp spre locul de însilozare a masei culese. In acest scop, fiecare combină trebuie să fie deservită de numărul necesar de autocamioane sau căruțe, ținîndu-se seama de producția la hectar, de distanța transportului și de mijloacele de transport. Știuleții și tulpinile cu frunze trebuie să se însilozeze în ziua culesului lor. Știuleții în faza de coacere în lapte se toacă în bucăți de 1-1,5 cm. Știuleții tocați în acest fel lasă un suc, care, dacă nutrețul este bine presat, umple toate golurile, eliminînd aerul din masa însilozată. Știuleții recoltați în faza de coacere în ceară se mărunțesc pînă se formează un terci. Insilozarea știuleților se termină prin acoperirea lor cu un strat de masă verde; silozul se acoperă apoi cu un capac de scînduri peste care se pune un strat de argilă. In timpul însilozării știuleților, precum și a tulpinilor și frunzelor, masa însilozată trebuie să fie bătătorită foarte bine, mai ales lîngă pereții silozului. Pe măsura presării masei însilozate se astupă bine și la noi, porumbul n-a fost însă folosit din plin. Astăzi, în fața noastră stă sarcina folosirii complecte a tuturor posibilităților pe care le oferă această cultură minunată. Trebuie să se organizeze munca de producere a materialului de sămînță și aplicarea măsurilor agrotehnice în scopul obținerii unor producții mari de știuleți și de tulpini cu frunze. Sprijinindu-ne pe realizările științei și pe experiența fruntașilor din colhozuri și sovhozuri sîntem siguri că vom realiza succese în cultivarea porumbului, transformîndu-l în cultura furajeră de bază.

**) La demonstrațiile practice ale delegației de specialiști sovietici, care au avut loc la gospodăria colectivă din Livedea și gospodăriile agricole de stat Sinandrei, regiunea Timișoara, și Gherla, regiunea Cluj, a luat cuvîntul și tovarășul Serghei Stepanovici Praksin, candidat în științe agricole, locțiitor științific al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S. Tov. S. S. Praksin a vorbit despre importanța și modul de recoltare și însilozare separată a porumbului. Redăm mai sus expunerea sa.*

Munca cu oamenii — esențialul în activitatea președintelui de colhoz

Eroul Muncii Socialiste F. I. Dubkovețki despre experiența sa în conducerea colhozului „Cuceririle lui Octombrie"

Din delegația sovietică de specialiști în agricultură, care ne vizitează țara, face parte și Feodor Ivanovici Dubkovețki, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și Erou al Muncii Socialiste. F. I. Dubkovețki este de 33 de ani președinte al colhozului „Cuceririle lui Octombrie" din regiunea Cerkasi, R.S.S. Ucraineană.

La demonstrația practică de însilozare a furajelor care a avut loc la gospodăria agricolă colectivă din Livedea, raionul Brănești și la gospodăriile agricole de stat Sinandrei-Timișoara și Gherla-Cluj, tov. Dubkovețki a vorbit participanților despre experiența sa în conducerea colhozului. Publicăm mai jos cele arătate de tov. Dubkovețki participanților la demonstrație.

Ca un vechi președinte de artel agricol, vreau să vă povestesc despre lucrările cele mai importante în munca unui conducător de gospodărie colectivă.

Am fost ales ca președinte în primul artel agricol de prin părțile noastre încă din 1922: iată, deci, sînt 33 de ani de cînd lucrez în acest post. In acest timp eu desigur am îmbătrînit, dar gospodăria noastră a întinerit și ca tot ce este tînăr ea respiră cu o putere plină de sănătate, demnă de invidiat.

Cîte nu avem noi! Lanuri bogate de grîne, ferme bune, grajduri care sînt făcute din material rezistent, livezi întinse, eleștee mari și stupi.

Pe un loc nou s-a ridicat satul, dar trebuie să vă spun că nimeni nu-l numește sat, deoarece străzile sînt drepte ca o sfoară bine întinsă, casele sînt frumoase, cu cîte două apartamente, cu apă curgătoare și lumină electrică.

Nimeni la noi nu se plînge de greutăți: nici chiar, să zicem, de faptul că anul trecut a fost secetă. Secetă a fost, dar s-a „învîrtit" în jurul gospodăriei noastre, nu a reușit să ajungă la ea, căci noi am învins-o printr-o bună lucrare a solului.

Nu rare ori sînt întrebat:

— Spune Feodor Ivanovici, ce este mai important în munca președintelui unui colhoz?

La o astfel de întrebare, de obicei răspund:

— Cel mai important — sînt oamenii, munca cu oamenii...

Experiența mea de mulți ani îmi dă dreptul să spun că numai atunci președintele se poate aștepta la succese, cînd la conducerea gospodăriei colective va angrena oameni buni și cu inițiativă, dacă în toată munca sa se va sprijini pe ei și pe toți membrii gospodăriei. Ori cît de multe ar ști președintele, întotdeauna el trebuie să se sfătuiască cu membrii gospodăriei, pentru că ei văd și știu mai mult.

Fiecare colectivist, fiecare colectivistă trebuie să fie convinși că părerea lor nu este ceva de prisos, că se ține cont de ea și că se așteaptă de la ei lucruri și mai mari. Atunci ei se vor simți adevărați gospodari, se vor ocupa și interesa nu numai de ceea ce li s-a dat ca sarcini, ci vor pătrunde adînc în toate treburile gospodăriei colective.

Desigur cuvintele acestea sînt generale și de aceea voi căuta să le lămuresc prin cîteva exemple.

Conducerea colhozului nostru ține ședințe de 3-4 ori pe lună. Pentru asemenea ședințe se se pregătește amănunțit.

Centrul de radioficare al colhozului transmite des, înștiințînd pe toți ce probleme se vor discuta de către conducere, precum și cine este chemat să participe în mod obligatoriu. Fiecare ședință a conducerii, noi o ținem, cum se zice, cu ușile larg deschise. De aceea la astfel de ședințe participă șefii fermelor, brigadierii, șefi de echipă și mulți colhoznici de rînd.

De obicei vine atîta lume că ședința trebuie ținută la club — deoarece cabinetul președintelui devine neîncăpător pentru toți cei care doresc să asiste. E drept că ședințele cîte odată se lungesc, totuși fiecare din aceste ședințe constituie un nou prilej pentru ca colhoznicii să se simtă ca stăpîni în gospodărie.

Deseori membrii de rînd, asistînd la ședințele conducerii, ne sugerează multe idei prețioase.

In luna mai, conducerea discuta planul cincinal al gospodăriei colective. Discutarea lui era aproape de sfîrșit cînd colhoznicii care asistau la ședință și-au amintit că ar trebui să se prevadă în plan dezvoltarea în viitor a pisciculturii, cu toate că colhozul nostru are 14 iazuri cu pești.

Conducerea a ținut cont și de această observație. Noi nu mai putem crea iazuri pentru că n-avem teren. Insă în cele existente vom crește puieți și vom practica hrănirea suplimentară a peștelui. Credem că venitul din piscicultură va crește la noi de la 70 la 120 mii ruble pe an.

— Dar viile? — a întrebat deodată colhoznicul Makar Andreevici Gotik.

F. I. DUBKOVEȚKI

Această întrebare mi-a adus aminte de istoria dezvoltării viticulturii prin părțile noastre. Era în anul 1933. Pe atunci în locurile noastre nu se ocupa nimeni de viticultură, deoarece a existat părerea că viile la noi nu pot da rod. Eu aveam părerea mea. De la început am pus problema în ședința de conducere, apoi la adunarea generală, ca să se aloce o sumă de bani pentru cumpărarea materialului săditor. Nici conducerea și nici colhoznicii nu m-au susținut. Atunci am spus că voi cumpăra materialul pe cont propriu. Și așa am și făcut.

Via plantată pe o suprafață mică a dat prima recoltă în anul 1936. Din nou am hotărît să pun problema viticulturii direct în adunarea generală. Inainte de această ședință am adus la club cîteva coșuri pline de ciorchini grei de struguri, iar fiecare colhoznic care intra în sală putea să guste din ei. Și desigur că această adunare generală în unanimitate a hotărît plantarea viei obștești. In momentul de față pentru vie a fost defalcat un nou teren destul de mare.

Astfel de exemple, care demonstrează felul în care membrii de rînd participă în munca conducerii artelului, se pot da cu zecile. Dacă colhoznicii văd că părerii lor i se dă atenție și toate propunerile bune sînt traduse imediat în viață, atunci inițiativa lor creatoare crește. Iar nouă, oamenilor de încredere, conducătorilor, aceste exemple ne aduc aminte că în fiecare colhoznic trebuie să vedem nu numai un simplu executant al uneia sau a altei sarcini, ci un gospodar atent și grijuliu al artelului.

Munca de fiecare zi cu oamenii dezvăluie la aceștia numeroase calități și înclinații.

Așa, de exemplu, colhoznicul Ivan Ivanovici Konfederat, înainte părea a fi foarte pasiv în viața artelului, ca la urmă sa devină un bun și de nădejde lucrător în postul de vice-președinte al colhozului.

Vorbind de munca cu oamenii, vreau sa subliniez că niciodată nu se pot separa interesele dezvoltării gospodăriei obștești de interesele personale ale colhoznicilor. In special în zootehnie, lucrările trebuie să fie duse în așa fel ca fiecare colhoznic să înțeleagă și să simtă cum ridicarea productivității animalelor se resimte în bine numaidecît în viața lui.

In ceea ce privește producția și productivitatea animalelor obștești, colhozul „Cuceririle lui Octombrie" de mult a atins indicii care sînt stabiliți de partid și de guvern. La 100 de ha. teren arabil, fînețe și pășuni, noi obținem cîte 35.000 l. lapte, cîte 6.500 kg. carne și cîte 80 kg. de lînă.

Bineînțeles că în planul de perspectivă sînt stabilite pe viitor mărirea volumului de produse animale, pe calea măririi efectivului de animale, precum și a măririi productivității lui. In anul 1958 noi intenționăm să realizăm cincinalul și să avem la 100 ha. pămînt arabil, fînețe și pășune cîte 35,6 capete de taurine, din care 22 vaci. Producția de lapte medie pe an va fi de 77.500 litri la 100 ha., iar cea de carne 9.200 kg. Producția de lapte la o vacă furajată ajunge deja acum la circa 3000 litri de lapte pe an.

Cu astfel de indici în dezvoltarea creșterii animalelor obștești noi avem posibilitate să îmbunătățim în viitor și mai mult bunăstarea materială a colhoznicilor.

Datorită producției mari de lapte colhozul nostru repartizează pe zi-muncă în medie cîte 1 litru de lapte. O familie colhoznică mijlocie primește în fiecare zi, în funcție de zilele-muncă realizate, mai mult de 3 litri de lapte.

Desigur că acest lucru nu influențează realizarea de către gospodărie a planului de predare a laptelui. In anul trecut noi am vîndut statului peste plan 72.000 litri de lapte.

Așa, de exemplu, colhoznicul T. I. Leskovoi în fiecare an primește pentru zilele-muncă realizate cîte 1.500-1.700 litri de lapte.

Povestind despre tot ce este mai important în munca practică vreau încăodată să amintesc că președintele gospodăriei colective trebuie să știe să vadă și să înțeleagă importanța a tot ce este nou, cu ce se îmbogățește continuu agricultura noastră socialistă. Trebuie să termini tu însuți cu metodele de lucru și de gospodărire în clipa în care ele devin învechite și să treci la metode mai noi, mai înaintate. In lămurirea acestei idei, voi aduce încă un exemplu din experiența mea și practica mea de mai mulți ani.

Acțiunea s-a petrecut în 1949. Partidul a desfășurat în Ucraina lupta pentru aplicarea în practică a unei metode noi, metoda însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Această problemă a fost discutată la plenara Comitetului Central al P.C. din Ucraina. Eu am asistat la plenară, am cunoscut hotărîrea ei. Dar, s-a întîmplat așa fel că eu, cu toate că sînt și un conducător cu experiență al gospodăriei colective, n-am îndeplinit sarcina partidului. In vremea aceea au existat plantatoare manuale pentru porumb, care mi s-au părut nesatisfăcătoare pentru însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Mi s-a părut că în gospodăria colectivă am și prea puțini oameni. Vom realiza o recoltă bună de porumb și fără însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat — îmi spuneam eu. Mă înșelam pe mine însumi. De aceea porumbul l-am însămînțat după metoda veche.

Ce s-a întîmplat mai departe? Despre aceasta a povestit tov. N. S. Hrusciov în cuvîntarea sa la consfătuirea lucrătorilor din cultura bumbacului din Republicile A-

de furaje cu mare valoare nutritivă

Cum se execută construcțiile – siloz*)

NIKOLAI SOFRONOVICI KOROBKIN.
inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole

Pînă în anul 1930 — s-a început expunerea tov. Nikolai Sofronovici Korobkin — în gospodăriile U.R.S.S. se puteau număra doar cîteva zeci de construcții de acest fel. Experiența acestor gospodării a arătat că nutrețul murat, (silozul), este cel mai ieftin nutreț și destul de ușor de manipulat. Toate practicile au scos la iveală faptul că după introducerea nutrețului murat în rația animalelor, producția de lapte a vitelor puțin productive se poate spori cu 25—50 la sută și, deosebit de aceasta, rezultă o economie destul de mare în nutreț concentrat pe seama îmbunătățirii asimilării altor nutrețuri.

Tehnologia de însilozare a nutrețurilor suculente este foarte simplă, dar cere să existe construcții cu pereți și fund impermeabile la apă și aer.

Nutrețul verde suculent, necesar vitelor, se însilozează la noi în construcții îngropate, semi-îngropate și aeriene de tipul celor sub forma de turnuri și șanțuri.

Tocătura din tulpini de porumb se însilozează în șanțuri și turnuri cu o capacitate de la 50 pînă la 300 tone. In funcție de înălțimea stratului și de gradul de îndesare a masei, greutatea de 1 m.c. de nutreț murat variază în limitele de la 500

pînă la 900 kg. In colhozurile fruntașe capacitatea depozitelor de siloz se stabilește calculînd 12 m.c. pentru fiecare cap de vită cornută mare și 1,5 m.c. pentru fiecare cap de vită cornută mică.

Insilozarea tocăturii din știuleți de porumb se face în construcții îngropate sau semi-îngropate cu o capacitate de la 10 pînă la 30 tone, la o greutate volumetrică a acestui nutreț murat de la 700 pînă la 1.000 m.c. Capacitatea încăperilor de nutreț murat se determină după posibilitățile gospodărești pentru umplerea fiecărui depozit în timp de 24—48 ore.

In cazul acestor condițiuni se previne încingerea masei și pierderile de substanțe nutritive. Capacitatea totală a încăperilor de nutreț murat, dimensiunile lor, numărul, construcția și amploarea pe terenul fermei se stabilesc în funcție de condițiunile concrete ale fiecărei gospodării. De regulă construcțiile de nutreț murat se amplasează în apropierea adăposturilor zootehnice, legate de acestea din urmă printr-un tambur și cu un sistem de transport oarecare. Construcțiile pentru cocenii (tulpinile) de porumb se amplasează lîngă adăposturile de vite cornute mari, iar construcțiile pentru știuleții de porumb, lîngă crescătoriile de porci și păsări.

Adîncimea nivelului apelor freatice pe terenul destinat construirii depozitelor de nutreț murat în perioada creșterii maxime trebuie să fie mai jos decît fundul elementelor construcțiilor la cel puțin o jumătate metru. Dacă nivelul apelor freatice se află la mare adîncime, construcțiile de nutreț murat se execută pînă la 3 m. în pămînt; la un nivel mai ridicat o bună parte a construcției putîndu-se executa deasupra suprafeței solului și izolată temeinic cu pămîntul scos din săpătură. Depozitele de nutreț murat semi-îngropate sînt mai ieftine ca cele îngropate, pentru că la executare se reduce volumul lucrărilor terasiere.

Pentru prevenirea pătrunderii în nutrețul murat a apelor de suprafață, în jurul pereților depozitelor de nutreț pămîntul se nivelează și se execută trotuar. De asemenea se mai execută și șanțuri pentru evacuarea apelor. Pereții și fundul construcțiilor de nutreț murat se execută cît mai rezistente, impermeabile la apă și aer, în stare să ferească de îngheț masa însilozată. Pentru a înlesni așezarea și îndesarea masei de siloz este necesar ca pereții să fie cît mai verticali și netezi, iar colțurile rotunjite. La noi se acordă o atenție deosebită mecanizării muncilor grele de aceea în construcțiile încăperilor de nutreț murat se prevede mecanizarea încărcării, îndesării și descărcării masei.

Deasupra construcțiilor de nutreț murat se execută acoperișuri fixe sau demontabile pentru prevenirea pătrunderii precipitațiunilor atmosferice. In acest caz se prevede un spațiu liber deasupra nivelului pereților depozitului de nutreț pentru depozitarea rezervei de nutreț, ținînd seama de așezarea și de comoditatea de lucru cu ocazia îndesării (baterea cu maiul) și executării acoperișului.

Săpăturile pentru construcția depozitelor de nutreț murat se execută cu ajutorul buldozerelor, screperelor, escavatoarelor și altor mașini de săpat. Mecanizarea și organizarea justă a lucrărilor de construcție ridică considerabil productivitatea muncii și contribuie la accelerarea construcției depozitelor de nutreț murat.

In sudul Uniunii Sovietice, — a subliniat tov. Nikolai Sofronovici Korobkin — în condițiile climatice asemănătoare cu ale dumneavoastră, se practică construcția unor instalații de siloz îngropate și semi-îngropate de formă rotundă, dreptunghiulară și hexagonală în plan. Dimensiunile transversale ale acestor construcții sînt de obicei mai mici decît adîncimea. In apropierea grajdului de vaci pentru 50 capete se construiesc două turnuri sau șanțuri de cîte 150 tone fiecare. Dimensiunile interioare ale turnului sînt: diametrul — 5—5,5 m. — înălțimea 8—9 m. și adîncimea în pămînt 1—2 m. Dimensiunile șanțurilor sînt: adîncimea 2,5—3 m., lățimea 3—4 m. la fund și 3,5—5 m. la suprafață, lungimea 20—25 m. Pentru pereții instalațiilor de siloz se întrebuințează piatra locală, cărămida, betonul armat, betonul și combinația dintre aceste două materiale. Fundul este de beton cu o pantă de 5—10 la sută.

In cazul solurilor foarte compacte, argiloase, unele colhozuri însilozează în șanțuri necăptușite, ai căror pereți în prealabil se udă bine cu apă și se freacă cu lut cu soluție sărată.

Instalațiile cu o capacitate mai mare și mai solid construite, a arătat în încheiere tov. Nikolai Sofronovici Korobkin, sînt mai ieftine și pierderile de siloz sînt mai puține. Pentru ca instalațiile de siloz să fie cît mai durabile, ele trebuie să fie ferite de îngheț după descărcarea silozului din ele, prin umplerea lor cu paie sau cu alte materiale rele conducătoare de căldură.

*) *Despre organizarea executării construcțiilor pentru însilozarea nutrețului murat în U.R.S.S., a făcut o amplă expunere tovarășul Nikolai Sofronovici Korobkin, inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole.*

Foloasele însilozării separate a știuleților de porumb

Silozul este bogat nu numai în substanțe nutritive valoroase și în vitamine, dar conține și acizi organici care contribuie la o bună digestie și asimilare a furajelor de către animale, a spus printre altele A. A. Berezovski, candidat în științe agricole, director adjunct al Institutului unional de furajare a animalelor din U.R.S.S.

Tocmai pentru aceasta în Uniunea Sovietică însilozării unor cantități sporite de nutrețuri i se acordă o atenție deosebită.

Porumbul este cultura care oferă posibilitatea rezolvării rapide a problemei nutrețurilor concentrate.

Cînd porumbul este în faza de coacere lapte-ceară, substanța uscată din știuleți corespunde ca valoare nutritivă celei din boabele coapte, iar frunzele și tulpinile sînt încă suculente și hrănitoare. In această perioadă, conținutul de acid lactic variază între 1,2 pînă la 1,5 la sută, iar al acidului acetic, între 0,3-0,4 la sută, acestea fiind cele mai potrivite procente pentru obținerea unui nutreț valoros. Tot acum, din porumb lipsește acidul butiric sau alte produse de fermentare care influențează negativ asupra calității nutrețului.

Cea mai bună metodă pentru a folosi la maximum valoarea nutritivă a porumbului — a continuat A. A. Berezovski — este însilozarea separată a știuleților.

In Uniunea Sovietică, se folosește pentru recoltarea separată a știuleților combina de porumb K.U—2 sau combina cerealieră S-6 utilată special. Știuleții împreună cu învelișul se toacă, se așează compact în groapă și se acoperă pentru a se opri accesul aerului și apei. Respectîndu-se aceste reguli, ajutăm totodată ca masa însilozată să nu se încălzească peste 25-30 de grade, prilejuind astfel o dezvoltare normală a procesului microbiologic, pentru o bună murare a nutrețului. In felul acesta, pierderile de substanțe hrănitoare sînt cu totul neînsemnate.

Sînt cazuri cînd, din anumite motive, este peste putință să se însilozeze știuleți tocați. In asemenea situații, îi putem însiloza și întregi. Este însă necesar ca ei să fie așezați în straturi alternative cu tulpinile bine tocate. Aceasta, deoarece procesul formării acizilor în știuleții întregi se petrece mult mai încet. Acidul lactic din straturile de masă verde contribuie la grăbirea murării știuleților. Straturile de masă verde trebuie să depășească în grosime de 2-3 ori straturile de știuleți. Dacă stratul de știuleți este de 12-15 cm, cel de tulpini tocate trebuie să fie de 30-40 cm. Tulpinile și frunzele trebuie să fie fragede, ele conținînd mult zahăr și suficientă umiditate necesară formării acidului lactic. Este neapărat necesar ca, înainte de a fi dați în hrana animalelor, știuleții însilozați întregi să fie fărîmițați pentru a fi consumați în întregime de către animale.

Oricum ar fi însilozați, știuleții trebuie să fie bine îndesați. Această operație are o importanță hotărîtoare pentru obținerea unui nutreț valoros. Indesarea se face pe măsura ce umplem groapa, nu numai o singură dată. Umplerea gropii nu trebuie să dureze mai mult de 2 zile. Pentru a-i feri și mai bine de contactul cu aerul, știuleții vor fi acoperiți cu un strat de masă verde bine tocată, așezat în formă convexă, gros de 1-1,5 m., după care se pune un strat de lut gros de 10 cm și 25-30 cm de pămînt. Pe măsura tasării silozului, fisurile care se formează în învelișul gropilor se umplu cu pămînt.

Pentru a împiedica scurgerea zemei din știuleți, pătrunderea apei și a aerului, însilozarea știuleților nu se va face decît în silozuri căptușite sau gropi rotunde.

Vreau să repet — a spus A. A. Berezovski — că avantajele însilozării porumbului recoltat în faza de coacere lapte-ceară sînt cu mult mai mari decît dacă recoltarea se face cînd porumbul a ajuns la maturitate completă. De exemplu, recolta de porumb știuleți în faza de coacere lapte-ceară este în medie de 60 de chintale, față de 20 chintale cît se obține dacă recoltarea se face cînd porumbul a ajuns la maturitate completă.

Știuleții se scot din gropi în straturi uniforme, orizontale, demontîndu-se capacul în întregime. După aceea, masa de siloz se bătătorește din nou și se acoperă cu paie sau rogojini. Se observă că știuleții se scot pe orizontală, spre deosebire de tulpini, frunze și alte plante care se scot vertical, de la capătul gropii. Deoarece nutrețul de siloz se strică repede, mai ales la căldură, el nu trebuie scos din groapă decît cu cel mult 4-5 ore înainte de a-l da animalelor.

Știuleții din siloz se dau în primul rînd porcilor și păsărilor, avînd astfel putința să economisim însemnate cantități de concentrate.

La început, pînă se obișnuiesc, porcilor li se va da siloz între 400-600 g zilnic. După 5-7 zile, se poate da rația completă la vieri 3-4 kg zilnic, scroafe gestante și mame 4-5 kg, tineret, după vîrstă, 1-3 kg, iar pentru porcii puși la îngrășat 7-9 kg. Pentru îngrășarea unui porc în greutate vie între 40-130 kg, este nevoie de circa 900 kg de știuleți, care constituie 65 la sută din rație. Restul rației va fi format din alte nutrețuri suculente concentrate și grosiere, care, date în amestec cu silozul, sînt folosite foarte bine de către animal. Porcilor furajați cu siloz li se mai adaugă de asemenea în rație nutrețuri minerale: cretă, făină de oase, sare de bucătărie, pe baza normelor obișnuite.

Pentru păsări, se dă zilnic: găinilor 50-70 de grame, rațelor 100-150 de grame, gîștelor 200-300 de grame, în amestec cu alte nutrețuri concentrate și suculente. Păsările hrănite cu siloz cîștigă în greutate, iar perioada de ouat se mărește simțitor.

Acestea sînt pe scurt cîteva din foloasele mari ce se pot obține prin însilozarea separată și hrănirea animalelor cu știuleți de porumb murați. Aceste foloase răsplătesc cu prisosință munca crescătorilor de animale și păsări.

---

siei Centrale, Transcaucazia și Kazahstan. Am să citez cuvintele lui:

„Cînd lucram în Ucraina, noi am desfășurat acolo munca pentru aplicarea metodelor noi — metoda însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Problema s-a discutat chiar la plenara Comitetului Central al Partidului din Ucraina. Feodor Ivanovici stătea la plenara Comitetului Central, tăcea, iar înapoindu-se acasă a însămînțat porumbul după metoda veche (rîs în toată sala).

Mai departe s-au petrecut următoarele. Am hotărît să merg pe la gospodării colective să văd semănăturile, în drum m-am abătut și pe la tov. Dubkovețki. Văd că Feodor Ivanovici e bucuros și nu prea de venirea mea. Atunci eu îl întreb: „Mergem pe cîmp?" Iar el îmi spune: „Poate că mergem în livadă". „De ce, zic eu, în livadă, hai mai bine să mergem să vedem porumbul" (rîs în sală). El însă se codea și-și menținea părerea: „Poate că mergem la sfeclă?" (rîs în sală). Am înțeles eu atunci că ceva nu este în regulă, și-i spun: „Nu la sfeclă, ci la porumb să mergem". Văzînd el că nu are încotro, a răspuns: „Știți, porumbul eu l-am însămînțat după metoda veche" (rîs în sală). Atunci de-abia m-am clarificat de ce nu voia dînsul să meargă la porumb. Atunci îi spun: „De ce Feodor Ivanovici, procedezi în felul acesta? D-ta ești un om stimat, membru al Comitetului Central. De ce n-ai luat cuvîntul la plenară, n-ai spus nimic, ci faci așa cum crezi d-ta?" Și l-am promis că la prima ședință și la plenara Comitetului Central am să-l critic. Și m-am ținut de cuvînt". (rîs și aplauze în sală).

Numai un astfel de medicament poate să fie bun pentru oameni de treabă. Nu am să vorbesc despre faptul cît de plină de învățăminte mi-a fost această lecție! In ceea ce privește porumbul, pot să vă spun că începînd cu anul 1950 noi îl semănăm numai în cuiburi așezate în pătrat. In fiecare an noi obținem cîte 2700-3000 kg. boabe la hectar și cîte 35 mii kg. masă verde pentru siloz.

In anul acesta porumbul ocupă în colhozul nostru 150 ha.

O treime din suprafață ocupată cu porumb pentru boabe noi o recoltăm în starea de maturitate în lapte-ceară pentru însilozarea separată a știuleților de tulpină.

In colhozul nostru eu personal mă ocup de 23 de ani cu însilozarea furajelor. Insilozăm diferite ierburi, frunzele de sfeclă de zahăr, bostani, morcov furajer. Dar un furaj însilozat mai bun decît cel din tulpina porumbului recoltat în stadiul de lapte-ceară n-am reușit să avem. Acest furaj îl mănîncă cu foarte multă plăcere bovinele, oile porcii, precum și păsările.

Afară de aceasta, în colhozul nostru porumbul ocupă locul de frunte în conveierul verde. Noi îl însămînțăm la diferite epoci în așa fel încît pînă la înghețurile de toamnă să putem hrăni vacile cu masă verde de porumb. Iată de ce eu, ca un practician în muncă, vă recomand, prieteni și tovarăși, de a introduce cît mai larg în producția colhoznică ramura creșterii tuturor speciilor de animale.

In încheiere F. I. Dubkovețki a subliniat marea însemnătate a participării regulate la muncă a colectiviștilor. Numai printr-o puternică participare a colectiviștilor la muncă se poate evita lipsa de brațe de muncă la cultura plantelor și la fermele de animale. Acolo unde colectiviștii nu realizează pe an decît 100-120 zile-muncă, aceasta dovedește slăbiciuni serioase în organizarea muncii. Eu aș sfătui organele respective să studieze această problemă și să ajute conducerilor gospodăriilor colective de a-și organiza munca.

In încheierea cuvîntării sale, F. I. Dubkovețki, în ovațiile furtunoase ale celor prezenți, a rostit o urare fierbinte pentru prietenia de nezdruncinat între poporul sovietic și poporul romîn.

Participanții urmăresc cu mult interes modul de funcționare a mașinii S.K.G.-6 de tocat tulpinile de porumb recoltate pentru siloz.

Consfătuirea dintre oamenii de știință sovietici care ne vizitează țara și specialiști din agricultura noastră

Sîmbătă dimineața, specialiștii sovietici din domeniul agriculturii, Serghei Stepanovici Praksin, candidat în științe agricole, locțiitor științific al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., Aleksei Aleksandrovici Berezovski, candidat în științe agricole, șeful secției tehnologia furajelor din Institutul unional de cercetări pentru furajarea animalelor, Nikolai Sofronovici Korobkin, inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole, au avut o consfătuire la Institutul de cercetări zootehnice din București. La această consfătuire au luat parte specialiști în creșterea animalelor și în organizarea bazei furajere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, de la Institutul de cercetări zootehnice, Academia R.P.R., facultatea de zootehnie a Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București, Ministerul Industriei Alimentare etc.

Consfătuirea a fost deschisă de tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii.

A. A. Berezovski și N. S. Korobkin au răspuns la unele întrebări puse de specialiștii romîni asupra construcției și folosirii silozurilor în U.R.S.S., modului de cultivare a plantelor destinate însilozării, tehnicii însilozării, folosirii nutrețurilor de siloz în hrana animalelor și altele. Oaspeții au arătat felul în care este organizat și cum funcționează Institutul unional de la Moscova de cercetări pentru furajarea animalelor, unde lucrează numeroși specialiști și îndeosebi zootehniști și biochimiști.

S. S. Praksin a făcut unele recomandări privind recoltarea și însilozarea porumbului pe baza constatărilor făcute la demonstrațiile practice care au avut loc la Livedea, Sînandrei și Iclod. El a subliniat importanța deosebită ce trebuie acordată însilozării pe scară largă a știuleților și tulpinilor de porumb, precum și a altor plante de nutreț.

In numele delegației sovietice, S. S. Praksin a mulțumit apoi specialiștilor romîni pentru interesul manifestat în cunoașterea bogatei experiențe sovietice în domeniul creșterii animalelor. Oamenii de știință sovietici — a spus el — sînt gata oricînd să împărtășească tuturor din experiența lor. El a arătat că specialiștii sovietici au rămas impresionați de minunatele soiuri romînești de porumb și de alte plante, soiuri care ar putea fi cultivate și în Uniunea Sovietică.

In numele colaboratorilor de la I.C.Z., a vorbit tov. Ion Fisteag, director adjunct științific al I.C.Z., care a mulțumit oaspeților pentru prețioasele îndrumări date.

Tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, în numele lucrătorilor din zootehnie, baza furajeră, pășuni și fînețe, a mulțumit oaspeților pentru bogatele învățăminte împărtășite în această consfătuire, precum și în cursul celor trei demonstrații practice, asigurîndu-i că în scurt timp ele vor fi aplicate pe scară largă, în special în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile colective.

In cursul după-amiezii oaspeții au vizitat orașul București.

La recoltatul fructelor

Țăranul muncitor Lefter Nicolae din comuna Piatra Olt, raionul Slatina, și-a întreținut în acest an în cele mai bune condiții livada de pruni pe care o are. Astă-iarnă, el a stropit pomii cu soluție sulfocalcică și ulei horticol, i-a curățat de uscături și omizi și i-a săpat în jurul tulpinilor. Ca urmare a bunei îngrijiri, recolta de fructe este foarte frumoasă. De pe cei 25 de pomi, el a recoltat pînă acum peste 3.000 kg de prune. Din această cantitate, a valorificat prin cooperativă 800 kg.

Iată-l în fotografie, pe Lefter Nicolae culegînd, împreună cu soția sa, prune pe care urmează să le valorifice prin cooperativă.

INOVATORII

Șeful mecanic al stațiunii de mașini și tractoare Hărman din regiunea Stalin, un inginer tînăr, îmi vorbea cu modestie. Mi-am dat seama că nu prea îi place să aducă vorba despre el și că mai bine aș fi făcut dacă aș fi întrebat pe alții despre inovațiile de la acest S.M.T. — inovații care au înlesnit munca multor mecanizatori din regiune și la realizarea cărora el, ing. Săbăduș Gheorghe, a contribuit în mare măsură.

Totuși, pînă la urmă, a prins a povesti:

— Se apropia secerișul. Vremea se menținea ploioasă și asta ne pusese pe gînduri. Știam că vom avea de furcă: terenul fiind moale, secerătorile noastre n-ar fi putut funcționa în condiții normale. Tov. Iosif Pop, directorul stațiunii, ne-a spus într-o zi: „Avem un grup de inovatori; ia să vedem ce putem face". Și atunci împreună cu mecanicul controlor Imrich Gheorghe și normatorul Soveja Jenică, m-am gîndit ce posibilități ar fi de adoptare la secerătorile „Semănătoarea" a sistemului de acționare prin ax cardanic. Au fost concepute atunci niște dispozitive pe care le-am confecționat în atelierele S.M.T.-ului nostru. Numai frezarea am făcut-o la F.S.R. Rîșnov. La probele pe care le-am făcut în lanurile gospodăriilor colective din Feldioara, Bod, Cristian și Ghimbav, adoptarea sistemului de acționare a secerătorilor prin ax cardanic s-a dovedit a fi o inovație prețioasă. De aceea, la o consfătuire a mecanicilor șefi din S.M.T.-urile regiunii Stalin, s-a căzut de acord ca axul cardanic să fie adoptat de toate stațiunile de mașini și tractoare din regiune.

Ing. Săbăduș Gheorghe de la S.M.T. Hărman îmi vorbi apoi despre un dispozitiv pentru strunjit cuzineții de bielă. Acest dispozitiv, realizat de tovarășii săi Imrich Gheorghe, Hell Wilhelm, Turk Toma, reduce considerabil timpul de lucru necesar centrujului.

— Dar dispozitivul de montat șenile K.D.-35? interveni în discuție un tînăr, care știa bine că inovația aceasta aparține inginerului Săbăduș Gheorghe.

Acum, într-adevăr, tovarășul Săbăduș se încurcă. Biruind ezitarea, el grăi:

— Dispozitivul acesta reduce mult efortul fizic și reduce totodată timpul de lucru la montarea șenilelor. Inovația este a mea, dar am fost ajutat de toți tovarășii din grupul de inovații al S.M.T.-ului nostru.

Inovatorii de la S.M.T.-Hărman nu s-au oprit aici. Preocupați de buna desfășurare a însămînțărilor de toamnă, ei s-au gîndit la modificarea semănătorilor tip 511 de pe discuri, pe patine, ceea ce va asigura o mai bună exploatare a mașinilor prin înlăturarea multor defecțiuni ce se pot ivi în timpul lucrului.

Inovatorii de la S.M.T.-Hărman se străduiesc să contribuie cît mai mult la creșterea randamentului mașinilor și a productivității muncii, în vederea extinderii mecanizării lucrărilor agricole.

R. SANDU

Pregătiri pentru recoltarea și păstrarea cartofilor

In regiunea Cluj, cultura cartofului s-a extins mult în ultimii ani îndeosebi în raioanele Zalău, Bistrița, Huedin și Turda. La gospodăriile agricole de stat din această regiune, de exemplu, s-a plantat în acest an cu cartofi o suprafață cu 20 la sută mai mare decît în anul trecut.

Aplicarea pe scară largă a unor metode agrotehnice înaintate, ca iarovizarea și plantarea în cuiburi așezate în pătrat, cît și executarea la timp a prașilelor, au făcut ca plantele să se dezvolte bine și să dea tuberculi viguroși.

In întreaga regiune, culturile de cartofi promit o recoltă bogată. In raioanele Turda, Aiud, Bistrița și Cluj, producțiile medii planificate la hectar vor fi depășite cu 2—4000 kg, iar la gospodăriile agricole de stat se prevede un spor de recoltă de aproape 8.000 kg de cartofi la hectar, față de producția realizată anul trecut.

Pregătirile pentru recoltarea și păstrarea în bune condiții a recoltei de cartofi sînt în toi. La gospodăriile agricole de stat, strîngerea cartofilor se va face cu ajutorul mașinilor, iar cartofii pentru sămînță vor fi sortați și însilozați. Colectiviștii și țăranii muncitori au pregătit beciuri pentru păstrarea cartofilor destinați consumului și vor construi de asemenea un mare număr de silozuri-tranșee.

Prefabricate pentru pătule

Cu 4.000 ha. a sporit în acest an suprafața cultivată cu porumb în Regiunea Autonomă Maghiară. Pentru a se asigura depozitarea recoltei de porumb, care se anunță îmbelșugată, încă din luna iulie au fost luate o serie de măsuri. Astfel, spațiul de înmagazinare va fi sporit prin construirea de noi pătule cu mijloace locale.

La începutul lunii august, s-a organizat la Toplița, în imediata apropiere a exploatărilor forestiere, un șantier unde se confecționează prefabricate pentru pătule, folosindu-se căzături de pădure și material lemnos rămas după tăiere. Prețul de cost al pătulelor confecționate din aceste prefabricate este foarte redus.

De curînd, de pe șantierul de la Toplița au plecat spre Sîngeorgiu de Pădure și Miercurea Nirajului primele prefabricate pentru construirea la bazele de recepție a opt pătule cu o capacitate de 17 vagoane fiecare. In afară de aceasta, se vor mai construi din material lemnos în lunile septembrie și octombrie aproape 50 de pătule pentru 13 localități din diferite colțuri ale regiunii. In șase dintre aceste localități, construcția pătulelor va fi terminată pînă la 30 septembrie.

Capacitatea de depozitare a porumbului în Regiunea Autonomă Maghiară va crește în total cu 6.300 de tone.

Contracte în vederea îngrășării și livrării de păsări

Convingîndu-se de avantajele ce le au de pe urma contractărilor cu statul, numeroși țărani muncitori din comuna Cindești, regiunea Bacău, au încheiat cu cooperativa din comună contracte pentru îngrășarea și livrarea de păsări. Intr-o singură zi, la această cooperativă au fost contractate 401 rațe.

Printre cei care au încheiat astfel de contracte se numără țăranii muncitori Gheorghe Zamfir, Ion Sandru, Frăsina Ciobanu și alții. Ei vor preda cooperativei cîte 30 de rațe, în greutate de cel puțin 2,5 kg fiecare.

Tache Vasilache
corespondent

Mari credite acordate de stat țăranilor muncitori din regiunea Suceava

De la începutul anului și pînă acum, gospodăriile agricole colective din regiunea Suceava au primit din partea statului credite în valoare de 3.000.000 lei. Din această sumă, 2.600.000 lei au fost folosite pentru ridicarea a 74 de construcții: grajduri, saivane, magazii pentru cereale, remize etc., iar restul, pentru alte investiții în vederea sporirii producției agricole. De asemenea, au fost acordate credite unui număr de 24 de colectiviști pentru construirea de locuințe proprii.

Colectiviștii au primit și credite în valoare de peste 720.000 lei pentru a-și cumpăra animale în gospodăriile personale și pentru repararea grajdurilor.

Totodată, aproape 1.900 de țărani muncitori cu gospodării individuale din regiune au primit din partea statului credite în valoare de 4.370.000 lei pentru cumpărarea de animale de muncă, inventar agricol, materiale de construcții, pentru reparații, precum și pentru plantări de pomi.

IN ATENȚIA ORGANELOR AGRICOLE

Instrucțiuni ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii cu privire la asigurarea porumbului de sămînță, necesar însămînțărilor din anul 1956

Folosirea semințelor de bună calitate și din soiurile ameliorate bine alese și sănătoase aduce un spor însemnat de producție la toate culturile, dar mai ales la cultura porumbului.

Prin munca îndelungată de cercetări științifice — încrucișări și selecții — depusă de către oamenii noștri de știință din agricultură au fost create soiuri valoroase de porumb și ameliorate soiurile locale.

Pe baza culturilor comparative făcute de către toate stațiunile experimentale agricole ale I.C.A.R.-ului, cu diferite soiuri de porumb și în toate zonele cu condiții naturale de climă și sol tipice s-au putut stabili soiurile cele mai productive pentru fiecare zonă naturală și să se facă raionarea soiurilor de porumb, după cum urmează:

1) Soiul ameliorat **„L. Phister"** este raionat pentru șesul Banatului și al Crișanei.

2) Soiul ameliorat **„Porumb de Banat"** este raionat pentru regiunea de coline și dealuri din partea de est a Banatului.

3) Soiul creat **„Romînesc de Studina"** este raionat pentru Oltenia, Moldova de sud și colinele Munteniei, între limita nordică a soiului I.C.A.R. 54 și zona de cultură a soiului Scorumnic.

4) Soiul ameliorat **„Scorumnic"** este raionat pentru zona submuntoasă din Oltenia și Muntenia la nordul limitei de cultură a soiului Romînesc de Studina.

5) Soiul creat **„I.C.A.R. 54"** este raionat pentru cîmpia Dunării de la Olt și pînă la Siret.

6) Soiul ameliorat **„Porumb dobrogean"** este raionat pentru Dobrogea.

7) Soiul creat **„Portocaliu de Tg. Frumos"** este raionat pentru jumătatea de nord a Moldovei, între Siret și Prut.

8) Soiul ameliorat **„Cincantin"** este raionat pentru nordul Moldovei la vest de Siret și pînă la limita soiului Hăngănesc.

9) Soiul ameliorat **„Hăngănesc"** este raionat pentru zona submuntoasă din Moldova.

10) Soiul ameliorat **„Arleșan"** este raionat pentru podișul Transilvaniei.

11) Soiul creat **„Galben timpuriu"** este raionat pentru zonele submuntoase din Transilvania.

Prin aceste culturi comparative cu diferite soiuri și populații locale făcute în toate zonele naturale și repetate timp de peste cinci ani, s-a dovedit în mod neîndoios că soiurile raionate pentru zona respectivă au dat an de an sporuri de producție între 200 și 300 kg la hectar față de celelalte soiuri ameliorate, iar față de populațiile locale, sporul a fost între 300 și 500 kg la hectar.

Aceasta înseamnă că prin însămînțarea suprafeței de 3.500.000 ha numai cu soiuri ameliorate și raionale și socotind numai un spor de 300 kg la ha, rezultă în total 1.050.000 tone de porumb în plus sau peste 2.600.000 de porci grași în plus, adică 20 kg de carne și grăsimi mai mult pentru fiecare locuitor.

Tot prin experiențe și cercetări științifice făcute în străinătate, îndeosebi în U.R.S.S., și la noi s-a dovedit că, prin folosirea seminței hibride de porumb obținută prin încrucișarea între două soiuri ameliorate, se obțin recolte sporite față de soiurile curate, așa cum se arată mai jos.

Stațiunile experimentale agricole ale I.C.A.R.-ului au făcut timp de peste cinci ani încrucișări între diferite soiuri ameliorate și în toate zonele naturale cu condiții de climă și sol specifice, pentru a stabili soiurile care, prin încrucișarea între ele, dau sămînța hibridă cea mai productivă pentru fiecare zonă naturală și au obținut următoarele rezultate:

1) Hibrizii între soiurile **Dobrogean x L. Phister și Romînesc de Studina x L. Phister** dau cele mai mari producții pe șesul Banatului și al Crișanei și întrec soiul L. Phister raionat pentru această zonă cu peste 600 kg de boabe la hectar.

2) Hibrizii între soiurile **Romînesc de Studina x L. Phister și Romînesc de Studina x I.C.A.R. 54** dau cele mai mari producții în partea de sud a Olteniei și întrec soiul Romînesc de Studina raionat pentru această zonă cu circa 450 de kg boabe la hectar.

3) Hibrizii între soiurile **Romînesc de Studina x I.C.A.R.54 și Dobrogean x I.C.A.R.54** dau cele mai mari producții pe șesul dunărean de la Olt și pînă la limita de vest a Bărăganului, întrecînd soiul I.C.A.R.54 raionat pentru această zonă cu peste 300 kg de boabe la hectar.

4) Hibridul între soiurile **Dobrogean x I.C.A.R.54** întrece în Bărăgan cu peste 200 kg de boabe la hectar soiul I.C.A.R.54 raionat pentru această zonă.

5) Hibridul între soiurile **Portocaliu de Tg. Frumos x I.C.A.R.54** dă cea mai mare producție în Moldova de sud și colinele Munteniei, întrecînd soiul Romînesc de Studina raionat pentru aceste zone cu peste 500 kg de boabe la hectar. Acest hibrid se recomandă și pentru zona din Cîmpia Dunării între Olt și limita de vest a Bărăganului, mai ales acolo unde grîul se seamănă după porumb, întrucît se coace cu două săptămîni mai devreme.

6) Hibridul între soiurile **Galben Timpuriu x Portocaliu de Tg. Frumos** dă producții mari în Moldova de nord și zona de coline din Transilvania (afară de platou), unde întrece în producție soiul raionat.

7) Hibridul între soiurile **Portocaliu de Tg. Frumos x L. Phister** dă producții mari în zona podișului Transilvaniei și la vest de munții Apuseni și întrece soiurile raionate.

Deci, este limpede că soiurile de porumb create sau ameliorate și raionate pentru anumite zone naturale produc recolte sporite cu peste 300 kg la hectar față de amestecul de soiuri de porumb cultivat de obicei de către țăranii muncitori în aceste zone, iar hibrizii dintre soiurile de porumb ameliorate, recomandați pentru fiecare zonă naturală, întrec cu mult producția soiurilor de porumb raionate pentru aceste zone și anume în medie cu peste 300 kg la hectar. Față de amestecul de soiuri cultivate astăzi, sporul de producție la culturile cu sămînță hibridă este în medie de peste 600 kg la hectar.

Dacă din suprafața totală de 3.500.000 ha. cultivată cu porumb s-ar cultiva cu sămînță hibridă numai 2.000.000 ha., iar restul de 1.500.000 ha cu sămînță din soiuri raionate, ar însemna să obținem un spor de producție de circa 1.650.000 tone de porumb față de amestecurile de porumb care se cultivă astăzi, ceea ce înseamnă peste 450.000 tone de carne și grăsime sau alte produse animale în valoare de circa 4.500.000.000 lei.

Pe baza acestor rezultate, prin acțiunile întreprinse de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în ultimii ani au fost înmulțite soiurile valoroase de porumb pentru fiecare zonă naturală luîndu-se toată sămînța elită de porumb de la stațiunile experimentale agricole ale I.C.A.R.-ului și înmulțindu-se la început în gospodăriile raionale pentru producerea semințelor și apoi în gospodăriile de stat și unele gospodării agricole colective.

De asemenea, pentru obținerea seminței hibride de porumb, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat măsuri încă din anul 1954, cînd la unele G.A.S. și G.A.C. s-au făcut culturi speciale pentru producerea seminței hibride pe suprafața de 569 hectare, obținîndu-se cantitatea totală de 406 tone de sămînță hibridă.

Cu această sămînță s-a însămînțat în primăvara anului 1955 suprafața de peste 12.000 ha cu porumb.

Tot în primăvara anului 1955 s-au făcut culturi speciale pentru obținerea seminței hibride pe suprafața totală de 4.900 ha la majoritatea G.A.S. și la multe gospodării agricole colective.

Pentru asigurarea semințelor de calitate necesare însămînțărilor porumbului în primăvara anului 1956, toate gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole aparținînd altor ministere, gospodăriile anexe și sfaturile populare sînt obligate, iar gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și țăranilor muncitori cu gospodării individuale li se recomandă să ia următoarele măsuri:

1) Gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective care au loturi pentru producerea seminței hibride vor proceda la recoltarea lor atunci cînd porumbul a ajuns la coacerea deplină, iar boabele sînt tari și uscate.

In primul rînd se vor recolta știuleții de pe plantele soiului-mamă (cu spicele rupte) și care poartă sămînța hibridă.

Știuleții vor fi recoltați cu pănușe cu tot, iar imediat după recoltare vor fi transportați în gospodărie. Aici se desfac pănușele, apoi se aleg știuleții sănătoși și bine copți, care se usucă și se depozitează separat în locurile de păstrare cele mai uscate, aerisite și ferite de îngheț, astfel ca să se evite orice pagube.

In cazul cînd o gospodărie are cantități mai mici de porumb hibrid, atunci știuleții se împletesc în cununi și se atîrnă în pătule, magazii sau poduri uscate, bine aerisite și ferite de îngheț.

Numai după recoltarea și transportarea știuleților cu sămînță hibridă, așa cum s-a arătat mai sus, se va proceda la recoltarea porumbului de pe rîndurile cu soiul-tată (cu spice) care de asemenea se va sorta și depozita separat, urmînd ca în primăvară să fie folosit la crearea zonei de protecție în jurul viitoarelor loturi pentru producerea semințelor hibride de porumb.

Sămînța hibridă de porumb obținută se va folosi în întregime pentru însămînțarea porumbului pentru boabe în primăvara anului 1956 și în primul rînd pentru acoperirea nevoilor de însămînțare a gospodăriilor care au produs-o. Excedentul de sămînță hibridă de porumb de la gospodăriile agricole de stat se va repartiza altor gospodării agricole de stat sau gospodării colective din zona în care acești hibrizi sînt recomandați pe baza planului întocmit de direcțiile agricole și trusturile regionale și aprobate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Surplusul de sămînță hibridă de porumb de la gospodăriile colective se va repartiza prin schimb direct altor gospodării colective pe baza planului întocmit de direcțiile agricole regionale și avizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

La întocmirea planului, tehnicienii direcțiilor agricole regionale și ai secțiilor raionale, împreună cu conducerea gospodăriilor colective producătoare, vor stabili necesarul propriu de sămînță hibridă și vor recomanda acestor gospodării să schimbe eventualul surplus de sămînță hibridă cu alte gospodării colective din aceeași zonă naturală.

2) Deoarece porumbul obținut în acest an din **culturile însămînțate cu sămînță hibridă** își păstrează însușirea de a da recolte sporite și în al doilea an, trebuie să se procedeze la recoltarea și păstrarea separată a acestei producții care să se folosească în întregime la însămînțări în primăvara anului viitor.

Inainte de recoltarea lanurilor de porumb hibrid, se vor alege și îndepărta știuleții de pe plantele bolnave, anormal dezvoltate, cu coacere prea tîrzie, rupte sau doborîte la pămînt etc. Numai după aceea se va face recoltarea și sortarea știuleților de pe plantele rămase, alegîndu-se pentru sămînță știuleții sănătoși și bine copți care se depozitează în locuri uscate, curate, bine aerisite și ferite de ger.

Cu acest porumb, gospodăriile agricole de stat producătoare își vor asigura sămînța necesară. In cazul cînd sămînța hibridă produsă sau procurată de alte gospodării nu este suficientă pentru acoperirea nevoilor de însămînțări a tuturor gospodăriilor din zona de cultură a acestui hibrid.

Excedentul de la gospodăriile agricole de stat se va preda în întregime la bazele de recepție pentru constituirea fondului de schimb cu sămînță hibridă.

Gospodăriile colective producătoare își vor reține necesarul pentru acoperirea nevoilor proprii, în limita în care aceste nevoi nu se acoperă din sămînța hibridă produsă de pe loturile speciale de producere a acestei semințe, **iar excedentul se va preda la bazele de recepție în primul rînd, în contul cotelor către stat.**

Bazele de recepție sînt obligate să păstreze aceste semințe hibride separat și să le folosească numai la schimbul cu sămînță necorespunzătoare din sectorul colectiv, întovărășiri și individual, pe baza planului întocmit de direcția agricolă regională.

Gospodăriile agricole de stat care au loturi pentru producere de sămînță hibridă sau porumb hibrid, cultivate pe baza H.C.M. 201/1955, vor da țăranilor muncitori cota cuvenită din porumbul comun produs în cultura mare și vor reține întreaga cantitate de sămînță hibridă și porumb produsă în gospodărie.

3) Gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective care au **loturi semincere sau culturi de porumb cu soiuri raionate** pentru zonele respective și care culturi au fost recunoscute în lan ca bune de sămînță vor recolta știuleții la coacerea deplină și îi vor păstra separat.

Inainte de recoltare, se vor alege și îndepărta din lan toți știuleții de pe plantele bolnave, anormal dezvoltate, cu coacerea tîrzie, rupte sau doborîte la pămînt etc.

Numai după aceea se va face recoltarea porumbului de pe plantele rămase și se va proceda la sortarea știuleților, alegîndu-se pentru sămînță numai știuleții care sînt tipici soiului, perfect sănătoși, bine copți și uscați, cu rîndurile drepte și bine închelate, cu vîrful și cotorul acoperite cu boabe etc., care se vor depozita separat și păstra în pătule uscate, curate și bine aerisite și ferite de ger.

Știuleții necorespunzători îndepărtați cu ocazia sortării se vor da în consumul animalelor.

Din aceste semințe recunoscute, gospodăriile agricole de stat care nu și-au asigurat sămînța necesară din loturile pentru producerea seminței hibride de porumb sau din culturile de porumb hibrid își vor reține necesarul de sămînță pentru gospodăria proprie, precum și pentru celelalte gospodării agricole de stat din aceeași zonă de cultură a soiului respectiv.

Surplusul de sămînță recunoscută se va preda la bazele de recepție, după ce în prealabil s-a făcut a doua lucrare de recunoaștere în pătul sau în grămadă.

Această sămînță se va păstra de către bazele de recepție separat, pe soiuri și înmulțiri și va servi drept fond de sămînță pentru schimb, folosindu-se în primul rînd la acoperirea nevoilor din gospodăriile colective și întovărășiri și apoi pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale, pe baza unui plan de schimb întocmit de direcțiile agricole regionale.

4) Tot prin culturile comparative făcute de stațiunile experimentale agricole și unele gospodării de stat s-a dovedit că se obțin sporuri de recoltă importante atunci cînd la însămînțare se folosește sămînță de porumb aleasă din lan și în cazul cînd avem culturi cu soiuri valoroase.

Astfel, la stațiunea experimentală Moara Domnească s-a obținut o producție de 3.516 kg. de boabe la ha. din soiul de porumb raionat atunci cînd s-a făcut alegerea semințelor din lan, față de 3.086 kg de boabe la ha atunci cînd s-au ales știuleții pentru sămînță numai din pătul.

Acest spor este și mai mare atunci cînd alegerea în lan se face din culturile de porumb ale țăranilor muncitori individuali formate din amestec de soiuri.

De aceea, toate întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie să-și asigure semințele de porumb necesare **prin alegerea în lan,** chiar dacă cultivă soiul raionat, urmărindu-se îndeosebi, să aleagă sămînța de la plantele cu producție bună, sănătoase și cu coacere timpurie.

Alegerea semințelor de porumb în lan se face cu circa 15 zile înainte de recoltare, cînd se cercetează plantele din lan pe fiecare rînd, se aleg și se însemnează cu var sau fîșii de cîrpă plantele care îndeplinesc următoarele condițiuni:

— Să fie drepte și să aibă înălțimea potrivită soiului, să fie viguroase, bine înfrunzite și sănătoase, să aibă 2 sau 3 știuleți, după soi, bine dezvoltați și prinși cam la mijlocul tulpinii, să aibă o coacere uniformă și cît mai timpurie, iar știuleții să fie acoperiți de pănușe și să atîrne cu vîrful în jos, fără să aibă cozi prea lungi.

Cu o zi înainte de recoltarea lanului de porumb, se rup știuleții de pe plantele însemnate, cu pănuși cu tot, și se transportă în gospodărie. Aci se desfac pănușele, lăsîndu-se nerupte cîte 3—4 pănușe și se aleg astfel:

— Acei ce reprezintă soiul de porumb raionat sau cultivat în localitate.

— Acei care au boabele de forma și culoarea soiului cultivat, fără să aibă boabe corcite, de diferite culori.

— Acei ce au forma cilindrică, adică cam aceeași grosime la vîrf și la cotor.

— Acei ce au rînduri drepte și dese, adică spațiul dintre rînduri cît mai mici.

— Acei care au vîrful și cotorul bine acoperite cu boabe.

— Acei care sînt bine dezvoltați, de mărimea normală a soiului, cu coceanul și boabele sănătoase și bine uscate.

Știuleții care îndeplinesc aceste condiții se opresc pentru sămînță, se usucă cîteva zile la soare sau în încăperi bine aerisite, apoi se împletesc în cununi și se atîrnă în pătule, magazii sau poduri uscate, bine aerisite și ferite de îngheț.

Fiecare întovărășire agricolă și gospodărie individuală trebuie să-și aleagă din lan cel puțin o cantitate dublă față de necesarul propriu de sămînță, pentru ca astfel să poată executa a doua alegere în primăvară și totuși să le rămînă un fond de rezervă.

Intovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale care și-au ales astfel porumbul de sămînță din lan vor cere totuși bazelor de recepție să le schimbe semințele cu semințe recunoscute; numai în cazul cînd semințele de la baze nu ajung pentru satisfacerea tuturor cererilor de schimb vor semăna sămînța lor proprie aleasă în lan.

Păstrarea semințelor de porumb în bune condiții de către gospodăriile agricole socialiste, bazele de recepție și țăranii muncitori cu gospodării individuale, este de foarte mare importanță, mai ales anul acesta.

In tot timpul păstrării porumbului de sămînță în știuleți, trebuie să se facă controlul periodic și să se resfire știuleții pentru a-i feri de încingere și mucegăire, cu care ocazie se aleg știuleții care au început să prindă mucegai, dîndu-se în hrana animalelor.

Primăvara — devreme — după ce a trecut pericolul înghețului, se face ultima alegere a știuleților în pătul, reținîndu-se numai cei perfect sănătoși.

Din lotul de știuleți aleși primăvara în pătul, se trimit probe laboratoarelor regionale și raionale pentru stabilirea valorii culturale și se fac probe de încolțire în fiecare gospodărie. Se seamănă numai sămînța de la știuleții cu germinația de cel puțin 85 la sută.

Semințele elită de porumb, produse de către stațiunile experimentale agricole ale I.C.A.R.-ului, se vor preda în întregime gospodăriilor raionale pentru înmulțire și gospodăriilor agricole de stat și colective în vederea producerii de sămînță hibridă, pe baza unui plan de repartiție întocmit de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Semințele de porumb din soiurile valoroase și raionate din recolta 1955, înmulțite de către gospodăriile raionale se vor păstra în întregime și se vor repartiza G.A.S. și G.A.C. pe baza unui plan întocmit de direcțiile agricole regionale, pentru crearea de loturi în vederea producerii semințelor hibride pe anul 1956, astfel ca în anul 1957 să se poată însămînța cu sămînță hibridă cel puțin 1.000.000 ha.

Oamenii muncii din agricultură trebuie să fie convinși că problema asigurării porumbului de sămînță și a păstrării lui are un aspect cu totul deosebit.

Prin asigurarea semințelor de porumb de calitate, așa cum s-a arătat mai sus, încă din toamna aceasta, vom contribui la sporirea recoltelor de porumb din anul viitor.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii obligă toți inginerii agronomi și tehnicienii agricoli de la regiuni, raioane și puncte agricole, precum și pe cei din gospodării agricole de stat, S.M.T., gospodării agricole colective, școli și institute agricole să prelucreze prezentele instrucțiuni și să popularizeze în rîndul oamenilor muncii din agricultură metodele înaintate de recoltare și păstrare a porumbului de sămînță, dînd indicații mai detaliate la fața locului ca astfel să se **asigure sămînța hibridă** și cea aleasă în lan de cea mai bună calitate pentru toate suprafețele ce avem de semănat, în vederea obținerii în anul viitor a unei recolte cît mai bogate de porumb.

Tratativele de la Moscova între delegațiile guvernamentale ale U. R. S. S. și R. F. Germane

La 9 septembrie au început la Moscova tratativele între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane în vederea normalizării relațiilor dintre U.R.S.S. și R. F. Germană. Inițiativa purtării acestor tratative aparține guvernului U.R.S.S. și invitarea delegației guvernamentale vest-germane la Moscova a constituit o nouă măsură a guvernului sovietic menită să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la stabilirea încrederii și înțelegerii între popoare.

Popoarele Europei urmăresc cu deosebit interes desfășurarea tratativelor de la Moscova. Interesul manifestat de ele este legitim. Problema normalizării relațiilor dintre U.R.S.S. și R. F. Germană nu este o problemă care privește numai cele două popoare — sovietic și german, ale căror interese cer firește această normalizare. In actuala etapă de dezvoltare a situației politice, popoarele Europei au toate temeiurile să manifeste îngrijorare în legătură cu planurile pe care le fac anumite cercuri de a folosi lipsa de relații normale dintre U.R.S.S. și R. F. Germană în scopul de a semăna vrajba între cele două state. Popoarele Europei știu că astfel de planuri poartă cu sine primejdia unui nou război și mai distrugător în Europa. Iată de ce popoarele Europei care doresc să contribuie la asigurarea și consolidarea păcii nu pot să nu dorească normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R. F. Germană.

Primele zile ale tratativelor de la Moscova au fost folosite pentru prezentarea punctelor de vedere ale celor două delegații cu privire la obiectul tratativelor. Incă din prima zi, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. — N. A. Bulganin — a făcut propunerea concretă să se stabilească relații diplomatice între U.R.S.S. și R. F. Germană și să se realizeze un acord pentru instituirea unei ambasade a U.R.S.S. la Bonn și a unei ambasade a R.F.G. la Moscova, precum și pentru un schimb de ambasadori. In felul acesta a fost determinată în mod clar și precis principala sarcină a tratativelor.

Realizarea acestei propuneri în condițiile politice actuale este pe deplin posibilă. După război, U.R.S.S. a stabilit deja relații bune, prietenești cu o parte a poporului german. „Aceste relații dintre U.R.S.S. și Republica Democrată Germană — a arătat N. A. Bulganin — s-au stabilit pe baza trainică a colaborării multilaterale și nu ne îndoim că prietenia și colaborarea dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană este atît în interesele poporului sovietic cît și ale celui german". Existența acestor relații bazate pe egalitatea în drepturi și a neamestecului în treburile interne care s-au stabilit între U.R.S.S. și R. D. Germană arată că între poporul sovietic și poporul german există posibilitatea de colaborare sinceră și prietenească. De acest lucru de altfel se convinge tot mai mult și populația vest-germană și chiar unele cercuri politice din Germania occidentală. In legătură cu relațiile existente deja între poporul german și poporul sovietic, dr. K. Adenauer a comis însă o inexactitate atît în declarația făcută la sosirea pe aeroportul din Moscova cît și în prima ședință a tratativelor. Dr. K. Adenauer a arătat că aceste tratative ar fi... prima întîlnire oficială dintre reprezentanții Uniunii Sovietice și ai poporului german. A aprecia însă în felul acesta actualele tratative înseamnă, așa cum bine remarcă ziariștii și comentatorii aflați la Moscova, a nesocoti realitatea existentă, a nesocoti existența R. D. Germane cu care U.R.S.S. are de mult timp relații bune și de prietenie. Un astfel de fel de a pune problema nu poate servi scopului actualelor tratative. Și apoi cancelarul Adenauer reprezintă doar Germania occidentală în numele căreia poate vorbi și nu întreaga Germanie. Tratativele actuale se duc nu cu întreaga Germanie ci doar cu R. F. Germană.

In cele două ședințe care au avut loc în zilele de 9 și 10 septembrie pe lîngă precizările pe care le-a făcut delegația U.R.S.S. în legătură cu politica sa în ce privește obiectul tratativelor, s-a dat și răspunsul la cele două probleme ridicate de cancelarul Adenauer: problema prizonierilor de război și problema reunificării Germaniei. N. A. Bulganin a arătat în declarația din 10 septembrie că pe teritoriul U.R.S.S. nu se mai află nici un prizonier de război german, ci „numai criminali de război din fosta armată hitleristă — criminali condamnați de justiția sovietică pentru crime deosebit de grave săvîrșite împotriva poporului sovietic, împotriva păcii și omenirii". In ce privește problema germană, N. A. Bulganin a reafirmat dorința sinceră a U.R.S.S. ca Germania să redevină un stat unit, iubitor de pace și democrat. Dar în această problemă importantă atît pentru poporul german cît și pentru securitatea popoarelor Europei, trebuie să se țină seama de situația creată prin intrarea Germaniei occidentale în grupările militare ca Blocul Atlanticului de Nord și Uniunea militară a Europei occidentale și de înfăptuirea în prezent a remilitarizării ei. „Pe calea creării sistemului european de securitate colectivă, care să ducă la lichidarea grupărilor militare în Europa, arată N. A. Bulganin, ar putea fi găsit un mijloc mai sigur de rezolvare a actualei probleme germane, inclusiv problema restabilirii unității Germaniei". Pe această cale un rol de seamă îl vor avea și eforturile comune ale Republicii Federale Germane și Republicii Democrate Germane deoarece în actualele condiții, problema reunificării Germaniei este o chestiune a germanilor înșiși. „Noi, a spus N. A. Bulganin, credem totuși că germanii din cele două părți ale Germaniei pot găsi un limbaj comun, vor găsi timp să se întîlnească unii cu alții și, împreună, vor face să progreseze rezolvarea problemei germane, biruind greutățile ce există pe această cale". In ce privește Uniunea Sovietică va face și de acum înainte tot ce depinde de ea pentru a contribui la rezolvarea acestei importante probleme.

Așa cum a reieșit din comunicatul publicat după ședința din 10 septembrie s-a căzut de acord să se considere ca încheiat schimbul de vederi între delegații în problemele de ordin general. Miniștrilor de Externe ai celor două țări li s-a încredințat sarcina să se ocupe cu pregătirea unor propuneri concrete, ținînd seamă de schimbul de păreri care a avut loc.

Opinia publică mondială acordă o deosebită însemnătate actualelor tratative de la Moscova. Popoarele europene alături de poporul german așteaptă să fie încununate de rezultate pozitive. Normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R. F. Germană ar contribui nu numai la rezolvarea problemelor nereglementate dintre cele două țări, ci și la crearea unei atmosfere de încredere favorabilă înțelegerii și asigurării securității popoarelor din Europa. In ce privește poziția poporului german față de tratativele de la Moscova, acesta este hotărît pentru normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R. F. Germană. Curentul favorabil normalizării relațiilor cu U.R.S.S. este astăzi atît de puternic și în Germania occidentală încît acei care încearcă prin tot felul de manevre să submineze tratativele de la Moscova sînt complet izolați în mijlocul unei opinii publice care condamnă politica pe care ei o promovează. „Poporul german, scrie ziarul „Freies Volk" în legătură cu vizita lui Adenauer la Moscova, va sprijini orice inițiativă în vederea stabilirii de relații normale cu U.R.S.S. Poporul german se desolidarizează de acei care vor submina asemenea tratative. Cancelarul Adenauer nu trebuie să uite nici o clipă că la Moscova el va trebui să slujească interesele milioanelor de germani, interesele patriei germane și nu pe acelea ale unei minorități care ignoră aspirațiile naționale ale poporului nostru".

Acordul americano-chinez cu privire la repatrierea persoanelor civile

GENEVA 10 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 10 septembrie a avut loc o ședință ordinară a ambasadorilor R.P. Chineze și S.U.A. Din declarația comună dată publicității după ședință reiese că tratativele în problema repatrierii de către cele două părți a persoanelor civile s-au încheiat printr-un acord. In declarație se spune că atît cetățenii chinezi, care se află în S.U.A., cît și cetățenii americani, care se află în R. P. Chineză, se pot înapoia în patrie dacă doresc aceasta.

Acordul realizat stabilește condițiile repatrierii, precum și faptul că interesele cetățenilor S.U.A. vor fi apărate de Marea Britanie, iar a cetățenilor R. P. Chineze de India.

In textul declarației comune a ambasadorilor se spune:

„Ambasadorul R. P. Chineze și S.U.A. au căzut de acord să anunțe măsurile pe care guvernele lor le-au luat în vederea repatrierii de către cele două părți a persoanelor civile.

Din însărcinarea guvernului Republicii Populare Chineze, Van Bin-nan, ambasadorul R. P. Chineze, l-a informat pe W. A. Johnston, ambasadorul S.U.A., că:

1. R. P. Chineză recunoaște că cetățenii americani care se află în R. P. Chineză și doresc să se înapoieze în S.U.A. au dreptul să facă aceasta și declară că se vor lua măsurile corespunzătoare pentru ca ei să-și poată rezolva mai repede acest drept.

2. Guvernul Marii Britanii va fi invitat să sprijine înapoierea acelor americani care vor dori să facă următoarele:

a) dacă vreun cetățean al S.U.A., care se află în R. P. Chineză, consideră că în ciuda hotărîrilor anunțate de R. P. Chineză, el se va lovi de piedici în calea înapoierii sale, el poate în acest caz să informeze pe însărcinatul cu afaceri al Marii Britanii în R. P. Chineză și să-l roage să se adreseze în numele său guvernului R. P. Chineze. La dorința S.U.A., guvernul Marii Britanii poate de asemenea să cerceteze faptele în orice caz de acest fel.

b) Dacă vreun cetățean al R. P. Chineze care dorește să se înapoieze în S.U.A. are dificultăți bănești legate de înapoierea sa, guvernul Marii Britanii poate să-i acorde ajutorul financiar necesar.

3. Guvernul R. P. Chineze va face o largă publicitate a acordului mai sus menționat și același lucru poate fi făcut de însărcinatul cu afaceri al Marii Britanii în R. P. Chineză".

In continuare, în declarație se spune că ambasadorul S.U.A. W. A. Johnston a informat în același termen pe Van Bin-nan, ambasadorul R. P. Chineze, că guvernul S.U.A. va lua exact aceleași măsuri pentru repatrierea cetățenilor R. P. Chineze care se află în S.U.A. și care doresc să se înapoieze în R. P. Chineză.

Institutul unional de Fitotehnie din Leningrad își lărgește legăturile cu străinătatea

LENINGRAD 8 (Agerpres). — TASS transmite:

Aproape zilnic sosesc la Institutul Unional de Fitotehnie din Leningrad din partea instituțiilor științifice și stațiunilor experimentale ale țărilor din întreaga lume colete conținînd mostre de plante agricole.

In ultimul timp, au sosit mostre de culturi cerealiere și ierburi furajere din Olanda; din Republica Democrată Germană s-au primit leguminoase și leguminoase pentru boabe; din Suedia — mazăre și legume; din Romînia — orz, porumb, roșii, ierburi furajere; din China au fost aduse cu avionul colete conținînd culturi fructifere subtropicale. O parte din aceste plante au fost remise pentru studiere Institutului de botanică „V. L. Komarov" al Academiei de Științe a U.R.S.S.

In total, de la începutul anului, pe adresa Institutului Unional de Fitotehnie din Leningrad au sosit aproximativ 2.500 de mostre de diferite culturi agricole din 30 de țări ale lumii. In aceeași perioadă, institutul a expediat peste 1.000 de mostre de plante în China, Cehoslovacia, Argentina și în numeroase alte țări.

O delegație agricolă daneză va vizita Uniunea Sovietică

COPENHAGA 9 (Agerpres). — TASS transmite:

In dimineața zilei de 8 septembrie, a părăsit Copenhaga, plecînd la Moscova, Smoerun, ministrul Agriculturii al Danemarcei, împreună cu soția, precum și o delegație de reprezentanți a diferite organizații agricole. Delegația a fost invitată de Ministerul Agriculturii al U.R.S.S.

In preajma sărbătoririi unui secol de la nașterea lui Miciurin

MICIURINSK 8 (Agerpres). — TASS transmite:

Cercurile științifice și instituțiile de cercetări din orașul Miciurinsk, unde a trăit și a lucrat marele savant sovietic Ivan Miciurin, fac pregătiri intense pentru a sărbători în octombrie anul acesta 100 de ani de la nașterea vestitului naturalist.

A sporit numărul vizitatorilor la instituțiile de cercetări științifice din Miciurinsk. In luna august orașul a fost vizitat de numeroși oaspeți din străinătate, printre care oameni de știință din Republica Democrată Germană.

In ultimele zile, laboratorul central de genetică „Miciurin" a fost vizitat de aproximativ 3.000 de excursioniști, printre care studenți și profesori de la Academia agricolă „K. A. Timiriazev" din Moscova, pomicultori colhoznici din regiunile Riazan, Voronej, Saratov etc.

In acest laborator, vizitatorii se interesează în mod deosebit de loturile experimentale de porumb. Pe aceste loturi, se cultivă pînă la 200 de soiuri din această cultură, adunate din numeroase regiuni ale Uniunii Sovietice. Numeroase soiuri de porumb au fost aduse din Romînia, S.U.A. și Anglia.

Timpul probabil pentru zilele de 14, 15 și 16 septembrie

Vremea se va menține călduroasă cu nopți reci.

Temperatura solului va varia noaptea între 5-17 grade, iar ziua între 22-30 de grade. Cerul va fi variabil cu înnourări mai accentuate în timpul după-amiezii, mai ales în sud-vestul țării, unde vor cădea ploi de scurtă durată. Vîntul va sufla slab dinspre răsărit. Vremea va continua să fie secetoasă, cu excepția părții de sud-vest a țării. Solul rămîne uscat la suprafață, umed în straturile mai adînci.

Regimul termic al solului se menține în general constant, variind între 16-20 grade la adîncimea de 20 cm la ora 8 dimineața. Timp favorabil culturilor de porumb, floarea soarelui, orez, viță de vie etc.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, din gospodăriile agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — 52